

Minuta tišine...

Minuta tišine.
Na vrhni stopnici ob spomeniku so stali praporščaki. V rokah so držali zastave svojih organizacij. Med številnimi trakovi je to pot visel tudi črna trak v spomin na vse tiste, ki so žrtvovali svoja življenja za to, da mi danes svobodni gradimo novo življenje...

Minuta tišine...
Zalostinka je sledila žalostinki. Zdal jo je zapel moški komorni zbor, zdaj spet jo je intonirala godba na pihala železničarskega prosvetnega društva »France Prešeren«. Spominu padlih junakov sta se poklonila tud recitatorja. Vsem tem, ki so darovali svoje najdražje za svobodo, pa je bil posvečen tudi govor, ki ga je imel član občinskega odbora Zveze borcev in nekdanji komandant Kozjanskega odreda tovariš Marjan Jerin. Stoterim, ki so se udeležili osrednje žalne svečanosti pri spomeniku na Slandrovem trgu v Celju, zlasti pa celjskim pionirjem, ki so v lepem številu prisostvovali komemoraciji, je znova obudil like padlih junakov. Trpljenje talcev... Spomnil se je žrtve, ki so položili temelje novi svobodni, socialistični državi.

Po salvi, ki so jo izstrelili pripadniki celjske garnizije JLA je znova sledila — minuta tišine...
K spomeniku so pristopili člani okrajnega in občinskega ljudskega odbora, zastopniki okrajnih in občinskih političnih organizacij ter položili k veličastnemu spomeniku lepe vence.

Minuta tišine...
Tako je bilo na osrednji žalni svečanosti v Celju in prav tako je bilo tudi pri vseh tistih spomenikih in pominskih ploščah, ki opozarjajo mimoidoče o junški borbi za svobodo in o žrtvah, ki jih je ta borba zahtevala.

OBISK AFGANISTANSKEGA KRALJA V JUGOSLAVIJI

Kralj Afganistana Mohamed Zahir je v ponedeljek popoldne na povabilo predsednika Tita prispel na osemdnevni uradni obisk v Jugoslavijo. Na letališču v Batajnici so visokega gosta iz Afganistana sprejeli z najvišjimi častmi, s kakršnimi sprejemajo šefe prijateljskih držav.

Obisk Mohameda Zahira, vladarja prijateljskega afganistanskega ljudstva, bo prispeval k nadaljnji krepitvi in razširitvi prijateljskih odnosov med obema državama, k razvijanju enakopravnega mednarodnega sodelovanja in k splošnim naporom za utrditev mira v svetu.

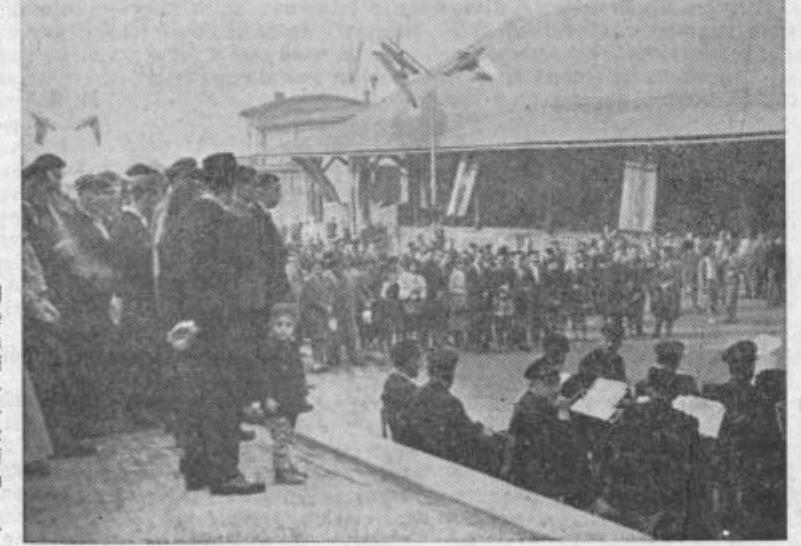
Med svojim obiskom v Jugoslaviji bo afganistanski suveren obiskal tudi Slovenijo.

SAMOUPRAVLJANJE

OB DESETLETNICI DELAVSKIH SVETOV V CINKARNI

Zadnji dan preteklega tedna je delovni kolektiv Cinkarne počastil deseto obletnico delavskega samoupravljanja. Po sprejemu gostov se je v sindikalni dvorani začela slavnostna seja delavskega sveta, takoj zatem pa še množično zborovanje kolektiva. Kakor se je, tako so se tudi zbora kolektiva udeležili številni gosti; med njimi podpredsednik Zveze ljudske skupščine Franc Leskošek-Luka, predsednik republiškega odbora sindikata rudarskih, metalurških in kemičnih delavcev Jože Plevnik, nadalje Franc Simončič, Cvetko Pečko, polkovnik Franc Rojšek, Franc Rupret, Janko Ančič, Jože Bevc in drugi.

Slavnostno zasedanje delavskega sveta je začel predsednik Jakob Novak. Potem, ko so v delovno predsedstvo izbrali vse dosedanje predstavnike delavskih svetov, je o prehojeni poti v zadnjih desetih letih, pa tudi o glavnih smernicah proizvodnje in razvoja govoril.

Trije piosnetki s svečanosti: spodaj — pogled na del udeležencev zborovanja; zgoraj levo — predsednik DS tov. Jakob Novak, desno — predsednik sindikalne podružnice tov. Jože Naraks.

spektivnega načrta razvoja tovarne govoril predsednik sindikalne podružnice Jože Naraks. Ko je analiziral uspehe, ki jih je kolektiv Cinkarne dosegel v zadnjih desetih letih, ki na prvem mestu opozoril na stotoletno povečanje proizvodnje.

li sodobno restavracijo in kavarno, ki bo priključena mlečni restavraciji Mignon. Tako bo Celje dobilo še eno kavarno, ki bo zlasti prikladna za prebivalce Otoke, ki se vedno bolj širi. Ta kavarina bo na lepem kraju, prostori prikladni in dovolj prostora za kavarniški vrt.

7. dograditvijo in obnovo vseh gostišče se bo število sedežev skoraj podvojilo. Ker se bo zmogljivost gostinskih obratov precej povečala, so člani Sveta razpravljali tudi o gostinskih kadrih, ki jih je sedaj primanjkuje, zlasti je v Celju veliko premalo vajencev. Pri tem so menili, da bi naj zaposlovali ljudi izključno iz najbližje okolice, saj že sedaj občutno primanjkuje stanovanj. Razpravljali so tudi o izbiri jedil in pijač, ki je nezadovoljiva ter so menili, da bi morali biti jedilniki bolj pestri. Glede nagajevanja gostinskega osebja so predlagali Gostinski zbornici, da bi se bolj proaktivno nagajevanje po učinku, katerega bi morali v gostiščih bolj smelo upoštevati, morda v obliki postrežnine, ki se je ponekod že dobro obnesla.

Ko so razpravljali o perspektivnem planu v gostinstvu in turizmu, so člani Sveta le analizirali stanje in potrebe razvoja, ki bi morale iti v korak z ostalim življenjem. Zato bo temeljil perspektivni načrt, ko bo izdelan, predvsem na potrebah, ne oziroma se koliko bo na razpolago v ta namen denarnih sredstev. Zato pa bo letni načrt slonel izključno na konkretnih postavkah, ki bodo v skladu z razpoložljivimi sredstvi.

je sprostilo iniciativo delavcev

zultati gospodarjenja potrjujejo, kako močno se je z uveljavitvijo delavskih svetov sprostila iniciativa delavcev.

Zatem je v imenu občinskega ljudskega odbora ter občinskih političnih organizacij čestital članom delavskega sveta in po njih celotnemu kolektivu predsednik ljudskega odbora celjske občine Franc Rupret.

Po krajšem odmoru se je na dvorišču Cinkarne začelo zborovanje kolektiva. Tu pa je o uspehih kolektiva, pa tudi o bližnjih nalogah, takole proizvodnih kot tudi onih, ki jih nakazuje skrb za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev zaposlenih, govoril predsednik delavskega sveta Jakob Novak. V tej zvezi je še zlasti opozoril na gradnjo stanovanj in nekaterih sanitarnih naprav v tovarni. Naloge niso majhne, je ugotovil, toda s skupnimi napori jih bomo rešili tako, kot smo vse dosedanje.

Nato je kolektivu spregovoril še sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov Franc Simončič. Najprej je kolektivu čestital za dosegene uspehe, nato pa dejal, da jih bo tudi vnaprej dosegel prav takšne, če ne še večje, v kolikor bodo pri reševanju problemov sodelovali vsi in če bodo pri tem upoštevali predloge ljudi. Zavedati se je namreč treba, da je delavsko samoupravljanje prineslo članom kolektiva ne samo pravice, temveč tudi dolžnosti. Zato bo treba tudi vnaprej delati na tem, da se bodo proizvajalci zavedali da brez dolžnosti tudi pravic ni.

Ko pa je govoril o demokratizaciji v kolektivih, o uveljavljanju pravih odnosov med zaposlenimi je dejal:

Organi delavskega samoupravljanja, sindikalna organizacija ter organizacija Zveze komunistov bodo morali delati ne samo, da bodo proizvajalci v redu izpolnjevali proizvodne naloge, temveč tudi, da bodo v tovarni delali pošteno in zavedni ljudje. Mi sicer gradimo nove tovarne, krepimo materialno osnovo in razvijamo kmetijstvo in podobno, toda vse to nam ne bo pomagalo, če istočasno ne bomo vzgajali ljudi, ki si bodo med seboj zaupali. Zato bi morali prav komunisti in člani sindikalnih organizacij v podjetjih skrbeti za to, da bodo ljudje odkrito povedali vse, kar mislijo, da bodo povedali svoja mnenja o zboljšanju proizvodnje, o organizaciji dela, o notranjih odnosih itd. Ko govorim o teh nalogah, bi rad dodal še to, da bi v Cinkarni ne dosegli takšnih uspehov, če bi ne šli po tej poti. To pa ne pomeni, je nadaljeval, da ste naredili vse. Delavsko samoupravljanje je za nas šola, zlasti kar tiče prevzgoje ljudi.

V nadaljevanju je tov. Simončič govoril o materialni decentralizaciji in želji kolektivov, da bi razpolagali še z večjimi sredstvi. Ko zahtevamo zase večja sredstva, je poudaril, potem moramo vedeti, da ne bomo mogli pričakovati iz centralnih skladov pomoči za rekonstrukcije. V tem primeru bodo morali kolektivi sami preskrbeti sredstva za nadaljnjo modernizacijo svojih obratov. Prav tako pa bodo morali v večji meri kot doslej sodelovati pri reševanju problemov komunne. To pa jim hkrati nalaga, da bodo morali postati dobri gospodarji tudi v merilu občine.

Na zaključku svojega govora se je spet povrnil k uspehom, ki jih je dosegel kolektiv Cinkarne v zadnjih desetih letih. Pri tem pa je opozoril še na velik delež strokovnih kadrov.

M. B.

IMELI BODO VEČ TECAJEV

Poleg ostalega izobraževalnega dela bo letošnjo zimo v konjiški občini še več strokovnih tečajev za delavce, ki si želijo pridobiti kvalifikacijo. Tečaje bo organizirala delavska univerza ob pomoči gospodarskih organizacij. Razen tega bodo v Konjicah in Zrečah pripravili strojepisne tečaje.

VREME V NASLEDNJIH DNEH

Do 6. novembra še nestalno s pogostimi padavinami. Nato pretežno lepo vreme z megli in nižinami. Okrog 9. novembra nekaj krajevnih padavin.

Konferenca delavskih svetov

Danes dopoldne se je v veliki dvorani Narodnega doma začela prva konferenca delavskih svetov celjske občine. Občinski sindikalni svet jo je sklical predvsem z namenom, da novim predsednikom delavskih svetov obrazloži najvažnejše naloge, hkrati pa jim posreduje pozitivne in negativne izkušnje iz dosedanjega dela organov delavskega samoupravljanja. Mimo tega bodo

na konferenci obravnavali še razvojne programe podjetij.

Po predlogu dnevnega reda bo konferenca trajala danes in jutri. Med referenti so znani politični in javni delavci celjske občine kot Tone Skok, Franc Rupret, Beno Krivec, Drago Spendl, Tugomer Voga in drugi. Več o konferenci bomo pisali v prihodnji številki.

AD KLADIVAR ABSOLUTNI DRŽAVNI PRVAK

Pred približno enim mesecem so bila končana vsa ekipna tekmovanja države v atletiki. Čeprav je članska vrsta Kladivarja v finalu zasedla šele peto mesto, je vendarle kolektiv celjskih atletov in atletinj ohranil tudi v letošnjem letu neuradni naslov absolutnega državnega prvaka. Zanimiva je ugotovitev, da sta poleg Kladivarja le še Mladost iz Zagreba ter osljeski Metalac sodelovala s svojimi tekmovalci in tekmovalkami v vseh skupinah ekipnega tekmovanja. Od teh treh pa so se le ekipe Kladivarja in Mladosti uvrstile v vsa zaključna tekmovanja. Če pa seštejemo točke, ki so jih atleti in atletinje Kladivarja ter Mladosti zbrali v vseh finalih, potem ugotovimo veliko prednost za Kladivarja. Medtem, ko je Kladivar zbral vsega skupaj (od vseh petih ekip) 96.618 točk, je Mladost dosegla 91.915 točk. Vse to govori, da je Kladivar tudi letos ohranil naslov absolutnega državnega prvaka v atletiki.

V posameznih skupinah pa so

celjski atleti dosegli naslednje uspehe:

- mladinci do 18 let — drugo mesto — 15.904 točk;
- mladinci do 20 let — prvo mesto — 19.736 točk;
- mladinke — prvo mesto — 14.414 točk;
- člani — peto mesto — 30.317 točk;
- ženske — drugo mesto — 16.247 točk.

Ti podatki kažejo, da je imel Kladivar v letošnjem letu svoje najboljše moči v mladincih in mladinkah. Lepo pa je napredovala tudi ženska ekipa; medtem, ko so se morali moški, predvsem zaradi odsotnosti nekaterih tekmovalcev, zadovoljiti šele s petim mestom.

Osvojitev naslova absolutnega državnega prvaka je rezultat večletne pravilne politike društvenega dela, zlasti pa posledica resnega in sistematičnega dela pri vzgoji mladih tekmovalcev in tekmovalk, še posebej pa ženskega naraščaja.

Na obisku v Kranju

Pretekli teden so člani Sveta za kulturo pri Občinskem ljudskem odboru v Celju pod vodstvom svoje predsednice Marice Zorko obiskali Kranj in se srečali s člani enakega sveta pri tamošnjem ljudskem odboru. Celjske goste je med drugim sprejel tudi tajnik Občinskega ljudskega odbora Rudi Balderman in se z njimi zadržal v daljšem in priskrbenem razgovoru o problemih, ki jih ljudski odbor rešuje in srečuje na kulturnem in prosvetnem področju.

Srečanje je bilo koristno za članke obeh svetov predvsem zaradi izmenjave delovnih izkušenj. Čeprav nimamo namena na tem mestu pisati o tem, kaj imajo v Kranju boljše urejeno in kaj v Celju, je vendarle razgovor in poznejše delo in poslovanje manjših knjižnic v obrobni predelki občine. Razen tega ima ta knjižnica v Kranju prekrasne prostore; sicer pa posluje tako, da njeni obiskovalci sami pristopajo k policam in izbirajo knjige. Nad knjižnico so uredili prostore Kluba kulturnih delavcev. Klub je zaživel in uspešno dela. Zlasti pa se lahko ponašajo z njegovo ureditvijo.

Na zaključku svojega govora se je spet povrnil k uspehom, ki jih je dosegel kolektiv Cinkarne v zadnjih desetih letih. Pri tem pa je opozoril še na velik delež strokovnih kadrov.

M. B.

IMELI BODO VEČ TECAJEV

Poleg ostalega izobraževalnega dela bo letošnjo zimo v konjiški občini še več strokovnih tečajev za delavce, ki si želijo pridobiti kvalifikacijo. Tečaje bo organizirala delavska univerza ob pomoči gospodarskih organizacij. Razen tega bodo v Konjicah in Zrečah pripravili strojepisne tečaje.

VREME V NASLEDNJIH DNEH

Do 6. novembra še nestalno s pogostimi padavinami. Nato pretežno lepo vreme z megli in nižinami. Okrog 9. novembra nekaj krajevnih padavin.

vijo, pa tudi delovnim programom. Čeprav so mnenja deljena, ali je bilo prav, da so v Kranju ukinali poklicno gledališče, pa navzlic temu ugotavljajo, da z delom amaterskega odra ni nastala večja vrzel. Sicer pa abunmajski program izpopolnjujejo gostovanja ljubljanskih poklicnih ansamblov. Razen tega dela v Kranju stalna servisna delavnica, ki izvršuje vsa dela za amaterske odre. Razen tega imajo tri poklicne režiserje, ki stalno obiskujejo amaterske odre in jim pomagajo pri delu.

Študijska knjižnica in muzej se zaenkrat stiskata v tesnih prostorih. Sicer pa je na vidiku skorajšnja rešitev problema. Vodstvo glasbene šole pa tudi ostali čimtelji v občini se zavzemajo, da bi kranjska šola dobila status srednje glasbene šole. Za to imajo vse pogoje! In ko bo premagano še ljubosumje ljubljanskih sosedov, potem je gotovo, da bo dosegla glasbena vzgoja v Kranju še večje uspehe.

Kot rečeno so celjski gostje obiskali tudi več kulturnih ustanov, si ogledali poslopje Okrajnega ljudskega odbora, obiskali šolo v Stražišču ter končno tudi Prešernov gaj. Tu, pri Prešernovem nagrobnem spomeniku, jih je ujel tudi naš reporter.

Perspektive gostincev v Celju

Ko so člani Sveta za turizem in gostinstvo pri celjski občini pred dnevi razpravljali o perspektivnem načrtu v gostinstvu, so menili, da bo v prihodnjem obdobju petih let potrebno poleg hotela in obrata družbene prehrane obnoviti in modernizirati obstoječa gostišča.

Gostišče »Na gričku« bodo uredili v okviru rekreacijskega centra, obnovili pa bodo tudi gostišče »Na-Nac«, restavracijo Pošta in Ljudsko restavracijo, katero že obnavljajo. V gostilni »Pri ribiču« bodo uredili vrt, v restavraciji »Koper« pa razširili gostinske prostore. Prav tako bodo obnovili gostišče »Dalmacija«. Na ljubljanski cesti predvideva perspektivni načrt gradnjo motela. Ze prihodnje leto pa bodo zvržen gledališča, kjer je sedaj skladišče pohištva, uredi-

ZDRAV IN ENOTEN KOLEKTIV

V soboto popoldne je tudi kolektiv veleblagovnice »LJUDSKI MAGAZIN« v Celju počastil deseto obletnico delavskega samoupravljanja. Zbora kolektiva so se udeležili številni zastopniki ljudskega odbora ter političnih in družbenih organizacij kot podpredsednik Oblo Celje Beno Krivec, član Občinskega komiteja ZK Roman Boben, predsednik in tajnik Trgovinske zbornice za celjski okraj Ivan Selšek in Risto Gajšek, podpredsednik Občinskega sindikalnega sveta Emil Pepelnjak, ravnatelj Trgovske šole prof. Ludvik Rebešek itd.

Zborovanje je začel predsednik delavskega sveta Milan Keblić, zatem pa je o uspehih kolektiva v zadnjih osmih letih poročal tovariš Zdravko Božičnik. Kot so pokazala njegova izvajanja, ti uspehi niso bili majhni. Tako so v zadnjih osmih letih povečali vrednost prometa od 317 milijonov na eno milijardo trideset milijonov. V istem času pa so povečali število zaposlenih za komaj deset, kar kaže na veliko prizadevanost kolektiva. Tako močan porast prometa pripisujejo uspešnemu delu organov samoupravljanja, hkrati pa tudi dejstvu, da so povečali odgovornost in zainteresiranost oddelevodij pri nabavljanju in odločanju o asortimentu blaga. Podatki pa tudi kažejo, da so največji porast prometa zabeležili od 1958. in 1959. leta naprej, torej v času, ko so začeli uveljavljati nagrajevanje po učinku.

Skrb za solidno poslovanje pa se zrcali tudi na drugih področjih, kot v modernizaciji trgovine itd. Podjetje pa je svoja skromna sredstva pogumno vlagalo tudi za reševanje

problemov standarda. Tako so v tem času zgradili deset stanovanj, nadalje so uredili lasten počitniški dom ob morju itd. Prav tako niso pozabili na skrb za vzgojo kadrov. In končno med člani kolektiva vlada veliko zanimanje za športno udejstvovanje, zlasti pa še za namizni tenis. Hvaležna je namreč ugotovitev, da je bil prav Ljudski magazin pobudnik doslej največjih tovrstnih tekmovanj v Celju.

Podatki o stalnem naraščanju prometa — in to v istih prostorih — kažejo na upravičeno zahtevo kolektiva po razširitvi poslovnih in skladiščnih prostorov. Ta želja pa bo uresničena šele takrat ko se bo iz dosedanjih prostorov preselilo trgovsko podjetje na debelo »Tkaninagalanterija«.

Uspehi, ki jih je dosegel kolektiv Ljudskega magazina so lepi in kažejo, kot je v čestitki dejal tovariš Selšek, da je to res zdrav, soliden in enoten kolektiv, ki se ponaša tudi

s tem, da je v povprečju dosegel največji promet na enega zaposlenega v državi in sicer 14,3 milijona dinarjev.

Gostom, ki so kolektivu čestitali za dosežene uspehe, se je na svojstven način pridružil še moški komorni zbor. Po čestitki, ki jo je v imenu zbora izrekel njegov predsednik Bogdan Jereb, je priznani vođa ansambel zapel pod taktirko Egona Kuneja še nekaj borbenih in narodnih pesmi. Spored svečanosti pa je izpopolnil še član Celjskega gledališča Sandi Krošl z recitacijo Zupančičeve »Dumes«.

Prisrčen je bil tudi dogodek, ko je učenka Marta Repinc čestitala v imenu kolektiva in zlasti vseh mladih v njem predsedniku upravnega odbora Zdravku Božičniku, predsedniku delavskega sveta Milanu Kebliću in direktorju Ivi Sepcu za trud in prizadevanje pri upravljanju in vodenju podjetja. Ta dogodek ponašuje tudi naš posnemek. M. B.

Plodno delo Počitniške zveze v Velenju

Velenjska organizacija počitniške zveze v Velenju vključuje 260 članov. Pred leti so ustanovili prvo del. družino v okraju sploh. Nemalo zaslug za tako dejavnost ima njen vodja Gustl Tanšek. Letos je ob obliži Jadrana letovalo 160 njenih članov. To je enkrat več kakor lani. V načrtu za prihodnje leto imajo ureditev sprejemnega centra ob Velenjskem jezeru. Organizacija pa navezuje prirčne stike tudi s člani sosed-

njih republik. Tako so pred nedavnim obiskali mladi člani te organizacije iz Siska Velenje. V načrtu je izmenjava gostovanj pionirskih pevskih zborov obeh krajev. Prihodnje leto pa se bodo velenjski ferijalci povezali še s počitniško zvezo iz Nikšiča. V. Š.

Urbanistični program in nov način nagrajevanja

Redna tiskovna konferenca v Celju, ki jo je vodil predsednik Občinskega ljudskega odbora Franc Rupret, je bila v prvi vrsti namenjena nekaterim problemom urbanistične ureditve mesta.

Na vprašanje, kako daleč je z izdelavo urbanističnega načrta, je tovariš predsednik dejal, da je zaenkrat izdelan le urbanistični program in še to v vidiku urbanista. To je program inž. arh. Franja Vehovarja. Občinski ljudski odbor je v načelu osvojil glavne zamisli tega programa. Hkrati pa ga je občina poslala v tako imenovano predrevizijo. Zato je bila spomladi v Celju posebna komisija pod vodstvom direktorja Inštituta za urbanizem inž. Rojca, ki je v glavnem pozitivno ocenila njegove zamisli. Istočasno pa je seveda zahtevala ekonomske izračune za smotnost nekaterih akcij. Te ekonomske dokaze za izvajanje posameznih del po urbanističnem programu izdeluje Zavod za napredek gospodarstva v Celju. Poleg tega pa je komisija sprožila tudi nekaj pomislekov, oziroma predlogov za boljše reševanje določenih poglavlj urbanističnega programa, oziroma poznejšega načrta. Spriču tega je ljudski odbor angažiral tudi nekatero strokovnjake za reševanje posameznih poglavlj bodočega urbanističnega načrta.

V nadaljevanju razgovora je tov. Rupret še poudaril, da si je občina zadala kot eno svojih prvih nalog regulacijo polokov na mestnem območju. Gre namreč za njihovo usmeritev v Ložnico. Kot kaže bo regulacija teh potokov postavljena na prvo mesto akcijskega programa za prihodnje leto. Razen tega čaka občino kot prvenstvena naloga, še zgraditev vodovoda ter ureditev kanalizacije.

V zadnjem tednu po domovini

Petek, 28. oktobra
NA PRVEM jesenskem zasedanju sta oba zbora Zvezne ljudske skupščine sprejela tri nove zakone, in sicer splošni zakon o organizaciji zdravstvene službe, zakon o patentih in tehničnih izboljšavah ter zakon o tisku in drugih oblikah informacij.

Sobota, 29. oktobra
NA PLENUMU Centralnega odbora Zveze vojaških vojn invalidov Jugoslavije so obravnavali petnajstletno dejavnost Zveze ter družbeno politično dejavnost vojaških vojn invalidov. Zveza ima 330.000 aktivnih članov.

Nedelja, 30. oktobra
NA NOVEM POKOPALISČU v Beogradu so pokopali člana Srbske akademije znanosti in dolgoletnega rektorja akademije za likovno umetnost, kiparja Sretena Stojanovića.

Ponedeljek, 31. oktobra
OB PROSLAVI svetovnega dneva varčevanja so ugotovili, da je imelo konec septembra 850.000 prebivalcev v Sloveniji hranilne knjižice, kar pomeni, da ima vsak drugi Slovenec hranilno knjižico. Skupna vrednost vseh hranilnih vlog v Sloveniji pa je znašala 20,7 milijard dinarjev.

Torek, 1. novembra
V VSEH KRAJIH naše ožje domovine so počastili dan mrtvih z vrsto žalnih svečanosti pri spomenikih padlih borcev in pri drugih spomenikih mestih.

Sreda, 2. novembra
V MARIBORU se je začela razprava proti navijačem bivšega NK Branika in v zvezi z znanimi dogodki pred neodigrano kvalifikacijsko tekmo Branik-Karlovac.

MESEC TEHNIKE

SPORED PRIREDITEV

Nedelja, 6. novembra:
Otvoritev doma Ljudske tehnike v Slovenskih Konjicah.

Sreda, 9. novembra:
»Elektronika in polprevodniki«. Predava inž. Janko Holobar v dvorani Delavskega odra. Začetek ob 18. uri.

Sobota, 12. novembra:
Otvoritev doma foto-kino kluba v Celju (Cankarjeva ulica). Svečanost bo ob 17. uri.

Tretja razstava

V »Mesecu tehnike« smo se že tretjič zbrali k otvoritvi razstave, je začel svoj pozdravni govor predsednik Okrajnega odbora Ljudske tehnike tov. Ludvik Gorenjak, ki je v nedeljo, 30. oktobra dopoldne odprl v mali unionski dvorani okrajno razstavo foto- in radioamaterskih klubov in sekcij ter tehnične dejavnosti na naših šolah. Potem pa je nadaljeval: »Ta razstava naj da priznanje tistim sto in še več tihim članom naših organizacij, ki nesebično brez nagrad in javnih pohval, zato pa neustavljivo ter izredno prizadevno proučujejo sodobna tehnična dogajanja. Na tej razstavi je s svojimi izdelki v absolutni večini udeležena naša mladina.«

Razstava prikazuje izredno dejav-

nost foto klubov, saj je v mali unionski dvorani zbranih kar 179 del mladih, pa tudi že priznanih amaterjev. Tudi radioamaterji so pokazali, da so v zadnjih petih letih napravili velik korak naprej. Čeprav

na razstavi ni zbranih dosti tehničnih izdelkov iz naših šol, pa to ne pomeni, da bi bila politehnična vzgoja na šolah zastopljena. Od 150 šol v okraju jih ima že 130 najnujnejše orodje za tehnično vzgojo. Tu je opaziti največji uspeh dejavnosti Ljudske tehnike, nadeja, da je bila v višjih razredih osnovnih šol uvedena politehnična vzgoja kot učni predmet. Tako je tehnična vzgoja na šolah prenehala biti ilegalna. Kako široka je ta dejavnost priča tudi dejstvo, da je bilo zelo veliko tehničnih izdelkov iz naših šol določenih za republiško razstavo, ki je te dni v Ljubljani. Zato je prav, če ob tej priložnosti izrecemo priznanje vsem učiteljem, ki se poleg težkega rednega dela še požrtvovalno poglabljajo v šolsko politehniko, kot njeni pionirji.

Na koncu pa je tov. Gorenjak še dejal:

Pred petimi leti je bilo v celjskem okraju 42 društev z nekaj manj kot štiri tisoč člani. Danes imamo že 53 organizacij Ljudske tehnike z nad pet tisoč člani. To je dokaz, da se vsi zavedamo značilnosti naše dobe, časa tehnike. Zato rastemo in se razvijamo v vse večjo silo, ki si je zadala nalogo: širiti tehnično znanje in sodobna tehnična dogajanja med delovne ljudi naše mlade domovine in s tem dati svoj prispevek k zboljšanju proizvodnosti dela.

V nadaljevanju slovesnosti je predsednik odbora za »Mesec tehnike« tov. Ludvik Krajec razglasil odločitev žirije o razdelitvi priznanj in nagrad najboljšim foto- in radioamaterskim klubom ter njihovim članom. Tako so denarne nagrade med foto klubi sprejeli: gimnazija, osnovna šola Podčetrtek ter dom Tončke Čečeve, diplome pa Pavel Zele, Avgust Deržek, druga osnovna šola Velenje in Janez Vrhovec. Praktične nagrade so bile namenjene: šolam v Pristavi, Gornjem gradu, prvi osnovni v Velenju ter Pesju.

Od radioamaterskih klubov pa so dobili priznanja: klub Celje, Emaji, osnovna šola Pristava, osnovna šola Podčetrtek, tretja osnovna šola v Celju, klub Velenje, klub Smarje, Cinkarna, Pomožna šola, Gornji grad in prva osnovna šola Celje.

Razstava bo odprta do petega novembra.

Več pravic HISNIM SVETOM

Na sestanku predsednikov hišnih svetov s področja knjižske občine so med drugim menili, da bi morali imeti hišni sveti več pravic pri sprejemanju novih strank v izpraznjene stanovanja. Prav tako so predlagali, da bi morali stari hišni nadzorniki več sredstev za njihovo vzdrževanje. V. L.

POGLED PO SVETU

Atomsko orožje je zazdal še v rokah ZDA, SZ, Britanije in deloma Francije. Kljub blokadi in vezam, s katerimi oba bloka krepita svoje tamponske države, je atomsko orožje še vedno nacionalnega značaja celo v tem smislu, da ga de Gaulle imenuje bistveno sestavino neodvisne nacije. Tiste sile, ki bi želele nadnacionalno vojsko na Zahodu, pa resno razmišljajo o tem, da bi Atlantski pakt postal atomska sila. Tako mnenje zastopa celo Norstad, vrhovni poveljnik NATO pakta, dalje State Department, zunanji minister Herter, Douglas in drugi. Atlantski pakt naj bi se v prihodnjih desetih letih razvil v znamenju strateških atomskih sil pod skupnim poveljstvom.

Nadnacionalno vojsko forsirajo Nemci, ker so prepričani, da bodo z njo avtomatično zasedli v vojaški hierarhiji najpomembnejše mesto. Nemci so že zdaj najmočnejša sila v Evropi. Francozi so jim odstopili precej oporišč, na katerih se bodo urili v diskretnih uniformah, z enim samim ciljem, da ubranijo Evropo pred »weltkomunizmom«, kakor tako radi ponavljajo za Goebbelsom. Medtem ko se Francija duši v gospodarskih težavah in se pri Nemcih zadovoljuje, nemški posli. rastejo. Nedavno tega so uprizorili celo »afriški tedni«, na katerem so pridobivali nerazvite afriške države za nemške načrte, češ, Nemcem je lahko zaupajo, saj Nemci niso obremenjeni s kolonializmom. Ameriški prestiž pa, da, majo se celo dolarska valuta, nemška marka pa s svojo močjo ogroža vse druge valute na vseh petih kontinentih. To ni risanje hudiča na tablo, hudič je že tu in

Francozom se je prikazal kar v zeleni uniformi, verjetno s kakšno praktično modifikacijo pruskega škornja.

Francozi so v parlamentu izglasovali, da bodo postali samostojna atomska sila. To bo sicer še bolj pretreslo njihove finance. Tridesetletni tedni alžirske vojne je razjedlo Francijo do take mere, da je de Gaulle sam že začel govoriti z državljansko vojsko. Njegov bivši somišljenik Soustelle razlaga po francoskih mestih pravi pravcati fašizem in dela proti de Gaulleu. Ta fašizem — kdo bi si bil mislil, da se bo v Franciji še kdaj pojavil, razčuna s korporacijami in s skupinami, ki bi koordinirale »akcijo in misel«, torej pravo oživljanje fašizma, po besedi Dimitrova, okrutne, a negotove oblasti, ki jo kapitalizem vzpostavlja takrat, kadar se čuti ogrožen od gibanja demokratičnih sil. De Gaulle se ne bo mogel dolgo gibati med desnico in levico. Alžirsko vprašanje ni rešljivo z metodo, ki jo je doslej de Gaulle uporabljal. Svobodni Alžir pomeni sovjetski Alžir, tako vpje francoska desnica, da bi se povsem priklopila Ameriki in seveda zvozila dobro tudi z velikim mecenom antikomunistične propagande Adenauerjem.

V Kongu stvari slabo stoje. Kolonialisti se vračajo. Belgijci — v znamenju admirajočega kolonializma. Akcija za neodvisno Afriko zaenkrat doživlja polom. Položaj sicer ni jase, toda vedno bolj živo stopa pred oči dejstvo, da čete OZN niso bile kos položaju od vsega početka, domaćini, ki so prišli na površje, pa so bili le lutke v rokah dotodanjih mogotcev v Kongu. Podkupovanje, izsiljevanje, intrige, surovi prestopki, to so stvari, ki jih Evropejec vidi v tej najbogatiji afriški deželi. Dovolj je bogata, da bi lahko živela lepo, svobodno življenje, toda temu bogastvu se beli gospodar zlepa ne mara odreči, prav po besedi velikega misleca iz 15. stoletja, da laže sin ubije očeta, kakor pa da bi se odpovedal premoženju. Belgijci pa se na debelo vračajo, do konca novembra so vse letalske zveze s Kongom rezervirane za Belgijce, ki da se to pot vračajo »pour toujours«.

T. O.

Z realizacijo 5-letnega načrta se bo celotni dohodek Cinkarne povečal v naslednjem obdobju za šest milijard dinarjev in bi potemtakem znašal 1965. leta dvanajst milijard dinarjev.

Pelletni perspektivni načrt pa razen tega predvideva še gradnjo stanovanj (letno najmanj 32), nadalje

Na vprašanje, kako je z realizacijo sklepa o zgraditvi kulturnega centra v Celju, je dejal, da osvojeni program trenutno dopolnjujejo. Se-le po tem delu bo ljudski odbor razpisal natečaj za izdelavo načrtov.

V drugem delu tiskovne konference je tajnik Slavko Grčar seznanil častnike s prizadevanji ljudskega odbora po uveljavitvi novega načina nagrajevanja v aparatu ljudskega odbora. Bistvo novega načina je v plačevanju po uspešnosti dela. Po sedanjih ugotovitvah kaže, da bodo lahko za več kot 60 % vseh del na občini uveljavili določena merila. Osnovna slabost sedanjega sistema nagrajevanja se kaže v formalnih kriterijih, ki ne upoštevajo uspeha dela. Slabost je tudi v zakovanosti in centralizmu. Ljudski odbor trenutno nima možnosti, da bi povečal prejemke boji prizadevnim uslužbencem. Spriču tega naj bi nov sistem nagrajevanja prinesel določeno samostojnost in samopravnost tudi na to področje. K odločitvi, da uredijo nagrajevanje tudi

pri uslužbencih ljudskega odbora, oziroma vseh javnih služb, pa jih je primoralo tudi dejstvo, da so redni prejemki med uslužbenci v javnih ustanovah ter enakimi nameščenci v gospodarstvu v prevelikem nesorazmerju. Od tod tudi beg strokovnih kadrov iz javnih služb v gospodarske organizacije. Po statističnih podatkih so znašali povprečni redni prejemki uslužbencev prve vrste meseca julija letošnjega leta v javnih ustanovah 31.830 dinarjev, enakih uslužbencev v gospodarstvu pa 48.295 ali za 34 % več. Podobna nesorazmerja so se pokazala tudi pri uslužbencih druge vrste, kjer so znašali povprečni redni prejemki meseca julija 28.294 dinarjev v javnih službah ter 37.568 v gospodarstvu.

Trenutno dela na ljudskem odboru celjske občine posebna komisija, ki ocenjuje delovna mesta. Kot vse kaže bodo nov način nagrajevanja uveljavili že proti koncu letošnjega leta, na vsak način pa s prvim januarjem prihodnjega leta.

M. B.

V Tovarni organskih barvil so proslavili 10. letnico samoupravljanja

V soboto so tudi v Tovarni organskih barvil proslavili desetletnico delavskega upravljanja.

Ob 9 so se zbrali člani kolektiva in povabljeni gostje v lepo okrašeni dvorani, da s svojo prisotnostjo poudarijo pomen praznovanja.

Kot smo iz referata, ki ga je podal predsednik delavskega sveta tov. Franc Romih, razbrali, je imela ta slovesnost prav v Tovarni organskih barvil poseben pomen. Delovni

kolektiv je v tej tovarni prevzel upravljanje takoj ob rojstvu tovarne in to v zelo skromnih razmerah. Dejstvo in zavest, da so vseh deset let razvoja tovarne, organi delavskega upravljanja sodoživljali in o vsem odločali, sta dala proslavi poseben pečat. Lepi uspehi in nenehni razvoj podjetja, so predvsem rezultat vestnih prizadevanj celotnega kolektiva, ki si je tovarno, katere jim danes daje zaslužek in kruh, zgradil skoraj izključno z lastnimi sredstvi. Podatki o porastu proizvodnosti, v desetih letih razvoja tovarne, dajo slutiti, da je celotni kolektiv tovarne že od vsega začetka na čistem v tem, da z dobrim gospodarjenjem koristi tovarni in sebi.

Slovesnost je poudaril tudi nastop članov Delavskega odra, ki so s odlokom iz Cankarjevega Hlapca Jerneja zelo navdušili.

Lepi uspehi

KOMUNALNE DEJAVNOSTI

Letos je bilo v moziški občini izročeno namenu večje število objektov družbenega standarda. Največji pomen ima vsekakor asfaltiranje ceste na odseku Sentrupert — Nazarje. Letos sta bila zgrajena zdravstvena doma na Ljubnem in v Gornjem gradu. V načrtu pa je še zgraditev zdravstvenega doma v Mozirju. Z deli bodo začeli že letos. Tudi zgraditev ceste v Smihel nad Mozirjem sodi med važne uspehe. Zraven tega je Logarska dolina dobila elektriko.

S sredstvi občinskega stanovanjskega sklada so letos zastavili gradnjo 31 stanovanj, od katerih jih bo 18 vseljivih do konca leta. Ostala dva bloka, v Rečici ob Savinji in na Ljubnem, ki sta namenjena predvsem učiteljem, pa bosta vseljiva prihodnje leto. Iz sredstev stanovanjskega sklada so letos dogradili tudi novo osnovno šolo v Nazarjih.

PREDLOGI za organizacijo proizvodnje v zasebnih gozdovih

V sredo dopoldne je bila seja sveta za gozdarstvo pri Okrajnem ljudskem odboru v Celju, na kateri so predvsem proučili organizacijo proizvodnje v zasebnih gozdovih. Na osnovi ocene o dosežanih organizacijskih proizvodnih in v zvezi z novimi nalozami na tem področju, je svet sprejel nekatere zaključke, ki jih bo predlagal bližnjemu zasedanju obeh zborov Okrajnega ljudskega odbora v Celju.

Tako bo predlagal, da naj dosežajo dejavnost gozdarskih poslovnih zvez prevzame s prvim januarjem 1961. leta gozdni gospodarstvi v Nazarjih in Celju, in sicer gozdno gospodarstvo Nazarje za območje občine Mozirje, gozdno gospodarstvo v Celju pa za območja vseh ostalih sedmih občin. Da bi vskladili teritorij obeh gozdnih gospodarstev tudi v gospodarstvu z gozdovi splošnega ljudskega premoženja in vzpostavili med njima mejo gozdno gospodarskih območij, to je savinjskega in gornjegrajskega, prevzame gozdno gospodarstvo Celje s prvim januarjem tudi gospodarjenje z gozdovi splošnega ljudskega premoženja z območja šoštanjske občine. Gozdno gospodarstvo Breži-

ce pa zadrži v gospodarjenju one gozdove splošno ljudskega premoženja na območju celjskega okraja, s katerimi gospodarji že sedaj.

Nadaljnji predlog se nanaša na zbiranje gozdnih sortimentov iz zasebnih gozdov, katere proizvajajo gozdni posestniki sami. To zbiranje lahko tudi v bodoče opravljajo kmetijske zadruge, ki pa bodo zbrane sortimente posredovale obema gozdnima gospodarstvom, ki skleneta z zadrugami posebne pogodbe.

Podružabljenje proizvodnje v zasebnih gozdovih (odkup lesa na panju, dolgoročni najem zasebnih gozdov itd.) vršita izključno gozdni gospodarstvi v Celju in Nazarjih, ki na panju odkupljeni les samostojno prodajata brez kmetijskih zadrug. Obe gozdni gospodarstvi pa lahko pogodbenim putem prepustita dolo-

čene delovne procese v izvršitev posameznim zadrugam. Na isti način in pod istimi pogoji lahko ob gozdnih gospodarstvih oddata kmetijskim zadrugam vzdrževanje gozdnih komunikacij v zasebnih gozdovih.

Končno bo svet predlagal ljudskemu odboru, da spremeni odlok o prometnem davku tako, da bodo tudi gozdna gospodarstva uživala glede prometnega davka na gozdne sortimente iste ugodnosti, kot gozdarske poslovne zveze. Sekretariat izvršnega sveta pa naj spremeni odlok o posebnih pogojih za ustanavljanje podjetij na področju gozdnega in lesnega gospodarstva tako, da popravi izdane registracije kmetijskim zadrugam, da bodo le-te lahko posredovale les gozdnim gospodarstvom, namesto gozdarskim poslovnim zvezam.

Ko bi ne bilo protekcije

Rezarjeva Tilčka iz Prebolda pripoveduje...

Dolgo že hodim v tovarno. Pri- ljubila se mi je, ker vem da si v njej služim kruh — to prepo- trebno stvarco, ki jo je za mojih mladih let naša družina tako pogrešala. Oče je bil v bolnišnici postelji, mati sama se je ubijala, da je preživela otroke, očeta in sebe. Trpko je bilo življenje in na moja mlada leta se nič kaj rada ne spominjam. Pa se jih moram. Kot reven proletarski otrok sem bila zmeraj slabo oblečena in močno podhranjena. Mladost je šla, posledice pa so ostale. Morda je k temu pripomogel tudi alkohol v družini; morda. Zdaj, ko je oče že mrtev, mati stara in bolehn, ne gre da bi ju obtoževala.

Tu sem in živeti moram. Pa čep- prav me spremlja ta vražji rev- matizem, ki se ga kljub tolikim injekcijam ne morem otresti. Pe- čat moje mladosti. Naj bo. Eni tako, drugi drugače. Prečno ne smemo gledati življenja. In bi ga ne, da me ne bi spremljala uro- čena smola. Zaradi stanovanja gre. Z otrokom, bratom in ma- terjo stanujemo v skrajno nehi- gienskem stanovanju. Poleg je imela KZ Prebold pitatišče gove- je živine, ki pa je bilo prej kon- centracijsko taborišče goveje ži- vine kot pa sodobno planšarstvo. To je za KZ Prebold kar precej temna luč. Ne morem si poma- gati, tako je in konec. Od obolelih živali se je prenesel prisaž še na mojega otroka. Ze mesec dni se zdravi v bolnišnici.

Ze od leta 1956 imam vloženo prošnjo za dodelitev novega sta- novanja. Vsa ta dolga štiri leta prosim in moledujem. V odgovor dobivam obljube. O, kje so obljube in kje stvarnost! Zdaj so v Pre- boldu dogradili nov blok. Upala sem, da bom končno le prišla na vrsto. Hodim od urada do urada in prosim, prosim. Komisija mi skoraj obljubi. Razume mojo upravičeno prošnjo. Upanje sem imela tako rekoč v žepu. Pa me lepega dne preseneti odgovor: »STANOVANJA NI!«. Razjokala sem se. Vem, pač nisem tako »za- nimiva«, »prenavadna« sem za

»boljše« stanovanje. Nisem tako »markantna« oseba, da bi imela protekcijo. Hm, ko bi ne bilo te protekcije...

Z dlanmi si je pokrila obraz in tiho, čisto tiho zajokala...!

Ali je res potrebno nenehno opozarjanje

Ta polnojarmanik ni v redu. Nekaj mu manjka. Vsi, ki tu delajo in tu- di tisti, ki sem prihajajo, ker so odgovorni za delo na tem obratu, grede mirno mimo pomanjkljive za- ščite tega stroja. Tudi delavec, ki vsak dan dela z njim, tudi on, ki je najbolj izpostavljen nevarnosti, da ga nekaj, kar se tu premika, gla- sti pa stranski deli — zobčniki, za- gonski vzvodi in še kaj drugega, ne bo pograbilo in ga opozorilo nase. Z obeh strani in precej visoko mo- rajo biti zaščiteni stranski deli tega stroja, da ne bo nevarnosti.

Se slabše je navadno na naših žagah spodaj, kjer so zagonska ko- lesa, kjer je polno jermenov, dolgih ter kratkih pogonskih jermenov in raznih osi. Ti prostori so navadno založeni z žagovino, z odpadki in drugim materialom, prehodov na- vadno nikjer ni in tudi razsvetljava je pomanjkljiva ali pa je sploh ni. Kaj pa protipožarna sredstva in na- prave? O, tudi to je večkrat zelo po- vršno urejeno in moramo res mno-

gokrat le sreči pripisati, da nimamo več požarov in da nimamo več po- škodb in drugih posledic.

Navadno odgovorni ljudje in po- njihovem zgledu še delavci v mno- gih podjetjih na postavljene pripom- be odgovarjajo, da se pač do sedaj ni nič pripetilo, da se stvari niso ta-ako nevarne, da da... Polno da in da je vse dotlej, dokler se nekaj ne zgodi — potem pa navadno nihče ni kriv, potem bi radi vse prevallili na druge.

STANOVANJA ZA PROSVETNE DELAVCE

Prihodnje leto nameravamo v Vi- tanju zgraditi več stanovanj za po- trebe prosvetnih delavcev in ostalih javnih uslužbencev. Razen štirih družinskih stanovanj, bo zgrajenih še nekaj garsonier.

REKONSTRUKCIJA VODOVODA

V Slovenskih Konjicah bodo v kratkem začeli z rekonstrukcijo vo- dovoda. Sedanjí je bil zgrajen v času, ko je bila potrošnja vode do- sti manjša od sedanje. Zato vodo- vod ne krije vseh potreb.

V korak s časom

NEKAJ MISLI O DELU KOMISIJ V STANOVANJSKI SKUPNOSTI »CENTER«

Stanovanjske skupnosti v celjski občini so že prebile led, saj so se v zadnjih mesecih izmotali iz organizacijskih težav, ko se v odboru in komisijah nekateri niso vedeli, kje, kaj in kako bi začeli. Sedaj pa so že prebrodili začetne težave in tudi se premajhen stik z državljaní ter da manjka finančnih sredstev za naloge, ki so ga posamezne stanovanjske skupnosti planirale.

Med boljše stanovanjske skup- nosti brez dvoma sodi Stanovanjska skupnost »Center« ki se odli- kuje po tem, da se izvršni odbor redno po potrebi sestaja in da ne- katere komisije že zelo uspešno delajo. Rezultat tega je, da so že vidni nekateri uspehi in prizade- vanja, da bi članom skupnosti čim bolj olajšali življenje in izboljšali njihov družbeni standard.

— Denar, ki ga dobi komisija pri občini, vsak mesec razdelimo podpirancem. To priliko izkoristi- mo, da z njimi malo pokramlja- mo. Občina jim je letos preskr- belala tudi kurjavo za zimo, vendar ker so cene stalno v porastu, de- nar, ki ga dobijo, komaj zadostuje za najnujnejše.

— Ljudem, ki so potrebni pod- pore, bo morala tudi stanovanjska skupnost pomagati za zimo, je vpadel v pogovor predsednik in pohvalil delo komisije.

— Moja največja nagrada bo, je zopet povzela predsednica ko- misije, da iz sredstev stanovanjske skupnosti podelimo za 29. no- vember po 3.000 din tistim, ki so pomoči potrebni in ki nimajo no- benih svojcev da bi jim pomagali.

Mimogrede so zašli iz dnevnega reda in stekel je pomenek o sred- stvih, ki jih skupnosti primanj- kuje.

— Potrebe v skupnosti rastejo hitreje, kot pritekajo sredstva, se je oglasil eden med odborniki.

— Občina sicer pomaga, vendar je to še premalo. En milijon je dala za zgraditev otroškega igrišča pri Ključavničarskem bloku, drugi milijon je prispevalo v to vrsto podjetje Avtomotor. Za dogradi- tev bi potrebovali še pol milijona.

— Podjetja bi morala po svojih močeh tudi nekaj prispevati za potrebe stanovanjske skupnosti, je posegla vmes predsednica fi- nančno-gospodarske komisije tov. Mirkova in dodala:

— Brez pomoči podjetij ne bo šlo. Komisija se je v to delo za- grizla, obiskala nekatere delovne kolektive, vendar je bil odziv zelo slab.

— Za ureditev prostorov v hiši Obrtne zbornice, kjer je priko- jevalni tečaj, je stanovanjska skupnost prejela 400.000 din dota- cije od Zavoda za napredek go- spodinjstva. To je tudi vse. Od najemnine pa bo letos toliko, da bomo plačali le uslužbenice in krili operativne izdatke.

— Delovni kolektivi na področ- ju stanovanjske skupnosti bi mo- rali bolj razumeti naloge in vlogo skupnosti. Ko razdeljujejo sred- stva, ne bi smeli pozabiti na sta- novanjske skupnosti. Ljudi v podjetjih bo treba seznaniti s po- trebami in težavami skupnosti.

Nato je spregovoril predsednik komisije za servise tov. Pavle Božič. Ta komisija se je tudi že uveljavila in dosegla lepe uspehe.

— Pralnici v Stanetovi n Raz- lagovi ulici smo uknili, ker niso odgovarjali prostori in ker sta bili pralnici nerentabilni. Za tako

majhen promet ne kaže, da bi plačevali perice, je začel tovariš Božič in nadaljeval:

— Zaukrat dela le pralnica v Ključavničarskem bloku. To pral- nico bo potrebno urediti in pove- čati. Dva stara pralna stroja bo potrebno odprodati, kar je upo- rabno pa bomo prenesli v pralnico v Ključavničarskem bloku. Raz- drobljene pralnice se niso obne- sle. Potrebno bo urediti sodobno pralnico na enem mestu, ki bo ekonomična. Pri pralnici bo po- trebno urediti tudi sušilnico za perilo.

Spregovoril je tudi o težavah. Dejal je, da pri ustanavljanju ser- visov večkrat naletijo na nerazu- mevanje hišnih svetov, s katerimi bi bilo potrebno glede servisnih delavnic skleniti pogodbe za dalj- šo dobo.

— Eni se trudijo, da bi stano- vanjsko skupnost utrdili, drugi jo pa razdirajo, je zaključil tovariš Božič.

Pogovor je stekel tudi o uslu- žnostni ključavničarski delavnici, ki že uspešno posluje od 1. sep- tembra na Slomškovem trgu.

— Mnogi Celjani za to koristno delavnico, v kateri hitreje in cene- neje kot drugod izvršujejo razna popravila, skoraj ne vedo, se je oglasil nek odbornik.

— V začetku je servis delal na dvorišču, sedaj pa že urejujejo lo- kal. Servis izvršuje vsa mala ključavničarska in vodovodno in- stalaterska popravila. Hišni sveti, lastniki lokalov in stanovalci la- hko v servisu naročijo popravila ključavnic, ključev, peči, štedil- nikov, plovk in tesnil v rezervo- arjih stranišij itd. Razen tega v servisu lotajo kuhinjsko posodo in izvršujejo osteklenitev oken.

Na kraju so obravnavali še delo komisije za varstvo otrok in dru- žine, ki pa še ni zaživela kot bi morala.

— Komisiji še ni povsem jasno, je dejala predsednica Stucinova, kakšne so njene naloge. Da bi le bila podaljšana roka varstvenih organov pri občini, menim, da ni pravi namen komisije. Zato bi morali komisiji v tem pogledu določiti točne kompetence.

— Ko bo na področju skupnosti več varstvenih ustanov, bo vse- kakor več dela pri reševanju vzgojnih problemov. Potrebe ka- žejo, da bi uredili na Titovem trgu otroško zavetišče. Vendar je to le naša želja, ki je povezana s sredstvi. Teh pa trenutno skup- nost nima.

To je le nekaj bežnih misli z ene izmed sej Stanovanjske skup- nosti »Center«. Vendar je že iz njih razvidno da je stanovanjska skupnost zaživela, da se komisije trudijo uresničevati naloge, ki spadajo v delokrog skupnosti. Uspehi pa bodo tem večji, čim večje bo razumevanje prebivalcev in delovnih kolektivov za proble- me in težave skupnosti in čim večja bodo sredstva v ta namen na razpolago.

—ma—

Cesta Mozirje-Šmihel SE VEDNO NI DOGRAJENA.

Znanó je, da je cesta iz Mo- zirja v Šmihel bila dograjena; vsaj v juliju je bila otvoritev. Toda vendar ni tako! Cesta je še danes taka, da se je večina soferjev boji. Dobra tretjina ce- ste ni povaljana, po vsej dolži- ni pa nima pravih občestnih znakov, ki bi opozarjali na ne- varnost vožnje. Čas bi bil, da pristojni organi to uredijo.

Ob otvoritvi so nam obljub- ljali, da bodo prav zagotovo ce- sto dogradili. Kmalu pa smo iz- vedeli, da so sredstva, a ni va- ljalarja! Od tega je še dva me- seca, a valjarja še vedno ni. Ce- starji pa posipajo cesto z ilov- natom prstjo. A vendar naliivi od- našajo droben gramoz in posled- ice so neizogibne. Čez nekaj let bo treba cesto popravljat, stroški bodo še večji kot bi bili z valjanjem. In kaj pozimi?

Pa vendar so nam ob otvoritvi zagotovili, da bo cesta dokončana. Cesto ima sedaj v uprav- ljanju GKPZ Mozirje, a ni iz- gledov da bi se položaj izboljšal.

Pravzaprav je preteklo že precej časa, kar je v javnost prodrla sen- zacionalna vest o tem, da so v Za- grebu po zaslugi arhitekta Tucko- viča odkrili novo smer sodobne ar- hitekture — smer cenjenih 107 sta- novanjskih blokov.

Medtem je ta smer prodrla tudi v Celje in dobila onstran savinjske železniške proge, v sosesčini mrkih bavarskih hiš, večjeje bloka in pri- likave zidane barake svojo kon- kretno podobo.

Zunanost s kupom zemlje

O BLOKU

Predvsem je nesporno, da se v na- ši arhitekturi pojavljajo najrazlič- nejši projekti. To je navsezadnje edina okolščina, ki nam pomaga ra- zumeti, da se je lahko pojavil tudi tak tip. Gre namreč v najboljsem primeru za zaporniški tip arhitek- ture, ki ima z življenjskimi potre-

kvadratnih metrov površine, kolikor je je odmerjeno na stanovanje, pa je najboljši porok za to, da se sta- novalci ne bodo preveč gibalí in po nepotrebnem izgubljali energijo.

Kar zadeva notranjo strukturo stanovanja, je ta resda funkcionalno edino možno rešena. Sicer pa so v slehernem stanovanju bistveni le ti-

Vsaj streha nad glavo ali arhitektura primitivizma

sti prostori, v katerih prežive stano- valci pretežni del časa, ne glede na njih razvrstitev, ki je lahko logična ali nespametna. Gre potemtakem v tem primeru za dnevno sobo z nišo ki je ali pa ni niša, za kabineto, ki ni spalnica in deloma za miniaturno kopalnico s straniščem, ki pa ima kakor bomo kasneje videli, to slabo lastnost, da je praktično sploh ne- uporabna. Če k vsemu temu dodamo še dvoje oken — prvo veliko in dru- go malo in nekatere pritlikline, ima- mo pred seboj komfortno stanova- nje.

Ampak, prijateljček, bo nemara kdo porekel, saj gre tu vendar za prehodni blok. Da, v njegovo pre- hodnost nihče ne dvomi. Vprašanje je le, če so tako »cenene« investici- je, ki zdaj telesno in duševno obre- menjujejo ljudi, moralno rentabilne in ali ne bi bilo morda bolje zgra- diti dvajset stanovanj manj, pa bi bilo zato ostalih 87 človeških in ne- prehodnih! (Se zlasti, ker hitrost gradnje ni bila nič hitrejša od gra- denja ostalih blokov, da bi namreč z njo lahko objekti opravičevali.)

ODPADNI PARKET IN DVE STANOVANJI ZA 107 KORIT

Vsekakor je poglavitni del projek- ta njegova tehnična izvedba. Neka- tera obrtniška dela so tu zvesto se- dila načrtu in ga v veliki meri do- polnijo z elementi, brez katerih bi bil blok nemara za spoznanje solid-

nejši. Gre predvsem za mizarska in deloma za zidarska dela. Večje, ali manjše špranje pri vratih vsekakor izpopolnjujejo sicer skrajno ekspe- rimentalni sistem ventilacije, ven- dar pa bi kljub temu lahko z na- tančnejšimi meritvami odpadle. Kar zadeva zidne skrinje v niši, so tudi tu vratca precej manjša od tirov po katerih se premikajo, tako da je človek ob vsakem premiku izpostavl- jen udarcu po glavi. Da ne govo- rimo o nekaterih ključavnicah, ki so v vratih brčkone samo zato, da ne bi mogel kdo reči, da jih ni. In tako dalje.

Posebnost, ki bide v oči in ki je v tem bloku še toliko vidnejša, je odpadni parket. Ponekod se v eni sami sobi srečujejo vse mogoče vrste parketa — do g. kratke, ši- roke in ozke. Tja seveda zato niso nič manj trdna, malce čuden pa je estet- ski videz. Toda kdo bi se menil za estetski videz.

In zdaj še beseda o najzanimivej- šem rekvizitu celotnega bloka. Po- sliki sodeč bi človek morda pomislil, da ima pred seboj arheološko rekon- strukcijo kakšnega mozaika, v res- nici je to kopalna kad ali bolj točno, korito. Narejeno je iz umazano črno- siviga betona, je dodobra okrušeno, tehta nekaj centov in dela vtis, ka- kor da ni nikoli čisto. Njegove di- menzije kakor sestavine so najbrž preračunane na tempo dandanašnjih dni — v njem se krakomalo ni mogoče kopati — razen s higiensko

tehnično zaščito. (Pa še v tem pri- meru čepe ali kleče — toda škoda da niso stene zavarovane pred vo- dol.)

Da bo slika popolnejša, bo takih korit 107, razlika v ceni med njimi in kopalnimi kadi dolžine 1,20 m pa je prištedila dve stanovanji. Prav. Dve stanovanji — kakih tri- sto ali še več ljudi pa se naj kopa

Notranji detajl

kakor se ve in zna. Tudi to je lo- gika.

Resnica je, da imamo opraviti s stanovanjskimi problemi, da te pro- bleme rešujemo, da pa ostajajo na koncu vendarle nerešeni. Vzrok za to vsekakor ni v nezadostni gradnji, pač pa je morda v spreminjanju

od jamske dobe dalje eden izmed osrednjih človekovih pogojev biva- nja, vsaj v takšni obliki, nevzdržni, kajti civilizacija je od tam napra- villa svojo pot, in sodobni človek potrebuje nedvomno malo več pro- stora. Ne samo streho nad glavo.

Drago Hribar

Šolstvo pred resnimi problemi

Ni naključje, da je bilo prav vprašanje šolstva v žalski občini osrednja točka razprave obeh zborov. Problemi, ki so že poprej našli in ki vedno znova in vse bolj nahaajo, da tako rečemo, domovinsko pravo obravnavajo tako v političnih forumih kakor v družbenih organizacijah, pač morajo po svoji teži pritegniti slehernega mislečega človeka. Razmere, kakor se kažejo iz poročila sveta za šolstvo in prosveto, so namreč zelo resne in kritične.

Analize so pokazale, da v vsej občini ni šole, ki bi v vseh pogledih ustrezala osnovnim pogojem bivanja. V Galiciji propada šolsko poslopje skupaj z okenskimi okvirji; v Letušu razpadajo okna — že pred dvema letoma kupljene angleške školjke pa čakajo na sredstva, da bi jih namestili; v Taboru je šola vlažna, tla pa so trhlja; v Braslovcah je v dobrem stanju samo ena peč, za 255 otrok pa samo ena vodovodna pipa; v Preboldu so si morali iz Sempetra sposoditi klopi; v Lokah propada streha, ni šolskega dvorišča; na Ponikvi se podira vogal šole; v Zalcu so nemogoča tla v učilnicah in zelo slabe peči. Če dodamo k vsemu temu še pereče stanovanjsko vprašanje, vzgojni in socialni moment, je podoba popolna.

Spričo okoliščine, da postaja šolstvo enakopravni člen v verigi vseh tistih družbenih faktorjev, ki tvorijo njeno organsko celoto, je tedaj samo po sebi umevno, da terjajo vse take in podobne anomalije nujno čimprej rešitev. Konkretno rešitev — brez deklaracij. V tem smislu je potekala tudi razprava. Njeno težišče je bilo potemtakem v iskanju izhoda — kako in predvsem s kakšnimi sredstvi zadostiti materialnim potrebam šol, da bi hkrati s tem zagotovili njihov vsestranski razvoj v smislu toliko aktualne reforme. Izhod pa je — v perspektivi. Jasno je namreč, da občinski proračun tega vprašanja ni mogel v takem obsegu reševati niti doslej in da ga bo še toliko težje reševal poslej, ko prenaša decentralizacija vse šole v njegovo kompetenco. Kar zadeva krajevni samoprispevek, ki so ga ponekod sprejeli z razumevanjem, je v njem rešitev samo delna — kako bi na primer z njim lahko zgradili lihojsko šolo, ki bo po predračunu stala preko štirideset milijonov dinarjev! Vsekakor ustreznije je rešitev, in morda celo stvarnejša je rešitev, po kateri naj bi neposredni proizvajalci uvideli potrebo po finansiranju šol — bodisi da bi sprejeli patronate nad njimi bodisi da bi prispevali sredstva v skupni sklad. Zgleden primer za to nam nudi tovarna nogavic na Polzeli, ki je krasno uredila tehnično delavnico polzelske šole.

Prav gotovo pa bodo lahko pri reševanju materialnih vprašanj šolstva odigrali poglobljeno vlogo organi družbenega samoupravljanja — šolski odbori, ki se bodo morali aktivneje in intenzivneje ukvarjati s problematiko svojega področja. V

Izobraževanje v žalski občini na dobri poti

V žalski občini so letos temeljito poskrbeli, da bo izobraževanje v zimskem času čim bolj uspešno. Iz lanskega leta pomanjkljivosti, ki so pri izobraževanju izbile na dan, so se dokaj naučili. Predvsem so prilagodili izobraževanje potrebam in možnostim ter pri tem zajeli širši krog ljudi.

Program izobraževanja bodo izvajali preko večerne politične šole, v podjetjih bodo za politično, ideološko ter ekonomsko izobraževanje skrbele sindikalne podružnice, na terenu pa organizacije Socialistične zveze ob zalaganju in pomoči organizacij zveze komunistov. Pri vsem tem izobraževanju pa bo kajpak pomagala delavska univerza.

Lani je bila politična šola le v Zalcu. To se pa ni preveč obneslo, saj so morali slušatelji dnevno prihajati iz oddaljenih krajev, zaradi česar je pešal obisk. Letos pa so to pomanjkljivost odpravili na ta način, da bodo večerne politične šole razen v Zalcu še v Preboldu, na Polzeli in Libovjah. V te štiri oddelke bodo raje pošiljali predavatelje in bo zato obisk vsekakor večji.

Za politično šolo so se sestavili temeljit program, ki vsebuje predvsem praktične aktualne teme in so ga prilagodili intelektualnemu nivoju posameznih skupin slušateljev. Šolo so začeli že 14. oktobra ter predvidevajo, da bodo program predavanja zaključili do konca marca v prihodnjem letu. Politično šolo, odnosno oddelke obiskuje okoli 130 slušateljev, glede predavateljev pa so se letos v žalski občini osamosvojili. Le za največja predavanja bodo po potrebi klicali predavatelje iz Celja. Taka predavanja pa bodo priredili za vse slušatelje v Zalcu.

Množičnejšo obliko izobraževanja pa bodo prenesli iz organizacij Zveze komunistov na Socialistično zvezo, kjer bodo vključeni tudi člani ostalih množičnih organizacij, v podjetjih pa na sindikalne podružnice. Tu-

kolikor bodo našli pomoč še v sindikalnih forumih, združnih, delavskih svetih in drugod, rezultati verjetno ne bodo izostali in bodo posamezne šole dobile vsaj kulturne sanitarne naprave.

di za ta študij so pripravili programe. V tovarnah bodo obravnavali predvsem problematiko iz tovarn, vsekakor pa so programi sestavljeni tako, da bodo v večjih organizacijah obravnavali težje, v manjših pa lažje teme, ki bodo odgovarjale prilikam in intelektualnemu nivoju članstva.

V Podgradu bodo organizirali seminar za mlade komuniste, na katerem se bodo novospregeli člani Zveze komunistov seznanili s statutom in programom ZKJ ter sploh z osnovnimi načeli ekonomike in družbenega razvoja pri nas. V okvir splošnega izobraževanja bodo vključili tudi predavanja poljudno znanstvene vsebine.

V žalski občini menijo, da bi

V nove oblike duštvnega življenja

Občinska zveza Svoboda in prosvetnih društev Šmarje pri Jelšah je v nedeljo kot prva v okraju izvedla občinsko konferenco. Predsednik Marjan UNGAR je prikazal prizadevanja, ki jih skoraj po vseh 20 društvih, kolikor jih je v občini, vlagajo v nove

oblike društvenega sodelovanja. Res je, da se posebno podeželska društva izživljajo predvsem v dramskem amaterizmu, saj je v občini tudi 20 dramskih skupin s 512 člani, kar je sorazmerno veliko, ker je vseh registriranih članov prosvetnih društev komaj 1372. Danes pa je čas tudi na vasi dozorel za širšo društveno življenje v obliki klubov, kjer bi ljudje imeli pogoje, da se izobražujejo in po svojih interesih izpopolnjujejo ter udeležujejo. Na Šmarškem, kot je pokazala konferenca, skušajo uveljaviti zelo primerno smer z združenjem vseh organizacij v klubskih prostorih. Tako bi tudi na vasi, kjer ni dovolj prostorov, prišli z edino dvorano do skupnega prostora. Ponekod si že prizadevajo, da bi dobili TV-sprejemnik, ki je vsekakor privlačen za ljudi in že s sedanjim programom deloma omogoča, da se klubsko življenje vsaj prične. V Kostrivnici ga že imajo, prav tako ga bodo predvidoma tudi dobili še v Sodni vasi in v Sentvidu.

Na Šmarškem imajo delavsko univerzo in ponekod so menili, da društvo odslej nima več skrbi za neposredno izobraževanje; vendar so prav na konferenci poudarili, da je vsekakor izobraževanje še vedno prvenstvena dolžnost prosvetnih društev: delavska univerza naj pri tem pomaga s predavatelji, društvena naloga pa je, da privabi ljudi.

Organizacijsko poročilo je podal sekretar Rudi Lešnik, ki je podčrtal predvsem pomen knjižnic pri izobraževanju ljudi. Na Šmarškem so se zedinili, za osrednjo knjižnico, ki bo poživila zamrle vaskne knjižnice s tem, da bodo občasno menjavali kontingente knjig in tako nudili bralcem tudi novejša knjiga. Na tej konferenci je govoril tudi predstavnik okrajnega sveta Svobode tovariš prof. JAKHEL, ki je še posebej poudaril vedno večje družbene naloge, ki jih imajo prosvetna društva. Sekretar občinskega komiteja ZKS ing. MARINC je govoril o sodelovanju političnih organizacij in o povezavi dela sploh, kar je predpogoj za uspeh. Delo konference je bilo uspešno in lahko rečemo, da lepo napredujejo šmarska prosvetna društva. Letos so ustanovili še tri nova društva, in sicer v Mestinju, Sentvidu pri Gornjem in na Vinskem vrhu. Rudi Lešnik

Program izobraževanja V SLOV. KONJICAH

Ideološka komisija pri občinskem komiteju v Slov Konjicah dokončno izdelala program ideološkega izobraževanja v letošnji zimski sezoni. Za člane ZKS v ostalih političnih organizacij bodo posebna politična predavanja, kjer jih bodo seznanili z osnovnimi nalogami in cilji ZKS. Ti seminarji bodo namenjeni tudi članom vodstev organizacij LMS. Razen tega pa bo nekaj predavanj še posebej za prosvetne delavce.

Zgledno sodelovanje

Da bi izboljšala sistem strokovnega izobraževanja, mu da la nek širšo poglobljeno vsebino, hkrati pa ga tudi postavila v tehtnejši okvir je celjska delavska univerza pritegnila k sodelovanju nekatera društva, kakor društvo knjigovodij stroje piscev in stenografov idr.

Bistvo tega sodelovanja je v tem, da posamezna društva nudijo delavski univerzi predavatelje strokovnjake, delavska univerza pa skrbi za organizacijsko in tehnično izvajanje strokovnega izobraževanja. Čeprav gre na videz morda za čisto razumljivo in potrebno sodelovanje, je vendarle vredno pripomniti, da je celjska delavska univerza, če že ne prva, vsaj med prvimi, ki se je zavezala in ki ga že uresničuje v praksi. Seveda gre za sluzga za to v enakih meri razumevanju društev, ki so tudi sama kljub potrebam po izobraževanju lastnih kadrov uvideli pozitivno stran vzajemnega medsebojnega sodelovanja, saj bo posledično v strokovnem izobraževanju, ki je bila očita zlasti v dvotirni izobraževalni politiki (društva zase delavska univerza zase), odpadla in jo bo zamenjala enojna in enotna pot. V tem smislu bo nova oblika vsekakor bližja smotru, ki ga delavska univerza kot izobraževalna ustanova zasleduje — ta smoter je namreč v aktivizaciji vseh tistih, ki lahko prispevajo k izobraževanju našega delovnega človeka.

Trenutno najvidnejši izraz obojestranskega sodelovanja je 13 tečajev, ki jih je priredila delavska univerza z društvom knjigovodij in ki jih obiskuje okrog 300 slušateljev. Na koncu bo de.avska univerza v sporazumu s komiteji za vzgojo kadrov pri društvu knjigovodij izvedla anketo, ki naj bi pokazala predizobrazbo kandidatov v pogledu računskega znanja, pravopisa in družbeno politično razgledanost; razen tega pa bo ta anketa hkrati služila tudi izboljšanju učnega programa.

Podoben sporazum je delavska univerza dosegla tudi z društvom stenografov in stroje piscev. Priredila je 4 stroje pisne tečaje ter 2 stenografske tečaje, ki jih obiskuje 10 tečajnikov.

V teku so nadalje razgovori še z društvom inženirjev in tehnikov. Vsem tem je treba še pripomniti, da je delavska univerza našla tudi ustrezne oblike reševanja vseh vprašanj, ki se nanašajo tako na organizacijsko kakor vsebinsko p.a. strokovnega izobraževanja odraslih, pri čemer izdaja skupaj s komiteji za vzgojo kadrov posebne okrožnice; prav tako, da so zlasti posamezniki pokazali za določene tečaje velik interes, medtem ko s strani podjetij še vedno ni povsod dovolj razumevanja.

Šmarski učitelji pred akcijo

Pretekli petek je obiskal Šmarje zvezni ljudski poslanec SERGEJ KRAIGHER. Pomenku učiteljev-komunistov so prisostvovali še predsednik okrajnega odbora SZDL Celje FRANC LUBEJ, podpredsednik OLO CELJE MIRAN CVENK in predsednik OBLO JOZKO LOJEN z ostalimi vidnejšimi

Ob tej priliki so se pomenili o kadrovskem vprašanju, nagrajevanju prosvetnih delavcev, ideološkem in strokovnem izpopolnjevanju in družbeni vlogi učitelja. Letos manjka v občini 24 učiteljev. Občina skuša reševati to s štipendiranjem, saj samo na učiteljskih štipendijah 46 dijakov. Samo štipendiranje pa nikakor ni izhod, ker ugotavljajo, da štipendisti odbrenkajo minimalno obveznost, potem pa odhajajo drugam, bliže središča ali pa se — posebno dekleta — poročajo in tako zaradi čisto človeških pogojev občina spet zgubi učne moči. Pač pa bi bilo potrebno urediti življenjske pogoje tudi na odmaknjenih šolah, kjer zaradi vsakoletnega menjavanja učitelstva učno delo najbolj trpi.

Sindikati bodo morali resno razmišljati o novih načinih nagrajevanja, kjer bi naj upoštevali učiteljevo prizadevnost in učinek pri delu.

Sekretar občinskega komiteja ZKS ing. Andrej Marinc je poudaril velik pomen učitelja v prizadevanju za šolsko reformo in družbeno življenje. Opažajo pa tudi, da vsi učitelji ne spremljajo dovolj podrobno političnih in družbenih dogodkov in večkrat niso seznanjeni z odločilnimi faktorji, ki narekujejo določene gospodarske ukrepe. Razumljivo pa je, da mladi učitelji, ki delajo v oddaljenih krajih, kjer morajo poučevati celodnevno in to v kombiniranih oddelkih izpopolnjevanju, vendar bi pa prav sindikat prosvetnih delavcev bil dolžan, da skrbi tudi za to. V kratkem nameravajo izvesti dvodnevni seminar, kjer bi posredovali učiteljem nekaj osnov iz marksizma in socializma, o socialistični morali, o vlogi učiteljskega kolektiva v družbenem upravljanju in o praksi psihologije v šoli. Večkrat bi morali imeti strokovne posvete in tudi družabna snidenja.

Okrajni prosvetni svetovalec tov. Franc Županc je na pomenku pove-

delkih, težko posvečajo več časa dal, da kljub mnogim oviram šolstvo na Šmarškem vendar dosega lepe uspehe, saj so presenetljiv napredek dosegli v tehnični vzgoji, pri delu v šolskih zadrugah in pionirski organizaciji.

Šolstvo na Šmarškem je dejansko v težavah, ki jim občinski ljudski odbor z lastnimi sredstvi nikakor ne bo kos. Popolnoma onemogočeno je normalno delo v Lesičnem, osnovna šola »Boris Kidrič« v Rog. Slatin razpada; toda za novogradnjo občina nima sredstev. Prav tako bo čimprej potrebno organizirati osrednjo osnovno šolo neke v Obsoletju. O vsem tem so se pomenili učitelji z ljudskim poslancem in prav bi bilo; da bi takih pomenkov bilo še več.

Andrej Beg:

Pismo

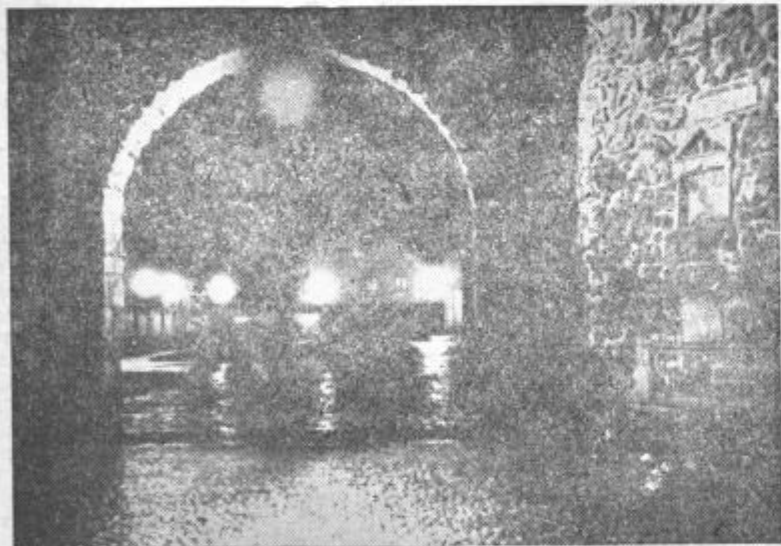
Draga, zima je prišla, mraz je, hukam si v prste; plamen v peči godrnja, ko ti pišem tele vrste:

Veš, bolj rad te imam kot prej; dosti sem o tebi mislil — pa sem sklenil: vse dotlej, da se vrnem, ne verjamem, da prišel bo čas, ko spet te lahko na prst vzamem —

In sem sklenil — za vselej hočem, slavček, te imeti, mislim te za ženo vzeti, če ne pride še kaj vmes. Si vesela? Si mi zdrava?

Cuj, če kdaj te pot zanese k reki, kjer sva rada stala ob večerih in strmela v ljubko skodrane valove pa držala se za roke, če te pot zanese, mala, med cvetice, letos nove, ki jih nisva še nabrala — spusti listič na valove, kot sva nekdaj jih metala — naj ga voda v dalj odnese — morda prišel bo do Save in po njej še dalj v daljave, ki jih videla še nisi — v daljni Srem, kjer fant tvoj zdaj piše ti in nate misli.

Vzel z valov bo listič beli, ki mu ga boš napisala; v misli srečni in veseli duša mu bo zaigrala, pa čeprav bo list ves moker, kot bi ves dan nanj jokala.

Motiv iz nočnega Celja (Foto: P. Četina)

Usodne krizanteme

(DRAGO ROBIDA)

Nikoli. Nikoli in amen! je zaihtela Lenka nekajkrat na dan. Mihec se je ojunatil. Stopi pred očeta: Oče, dajte mi Lenko. Rad jo imam in srečna bi bila vse dni najinega življenja. Stari pa v zrak! Tak capin, da bi jemat njegovo Lenko? Kaj takega se ne bo zgodilo! In ker ni imel drugega pri rokah, je zagrabil za šop krizantem, jih v divji jezi zruval in jih zagnal Mihecu v obraz: Kakor tu stojim, naše Lenke ti ne boš imel. Poberi se z dvorišča! In to za vekomaj!

Ni več ni Mihec prestopil tega praga. Z Lenko sta se sestajala po večerih gori za vasio. Ljubezen se je razplamtela v strastno ljubezen.

Mintli sta dve leti in Mihec je

moral k vojakom. Dekleta so fantom pripenjale šopke, Lenke pa od nikoder. Bolna je bila in ni mogla iz postelje. Ko pa je Mihec ves potri pogledal skozi okno vagona, je nenadoma sredi pisane vrveže zagledal Lenko. Pritekla je k njemu in mu, potrt od boleznih in slovesa stisnila v roko dve krizantemi z vejico rožmarina: Mihec, tvoja bom do groba! O, ti moja krizantema! je vzkliknil Mihec in si od prevelike sreče obrisal prikrito solzo.

To je bilo jeseni leta štiridesetega. Spomladi prihodnjega leta pa je nenadoma prišla grenka novica: VOJNA! Kje je Mihec? Kje si Lenka? Ali se bosta še kdaj videla? Naključje, usoda, veliko pričakovanje, tiho upanje...

Prišla je jesen, pred Lenkinim domom so se krizanteme spet razcvetele. Že je Lenka izbrala najlepši cvet, a zaman. Tokrat Miheca ni bilo. Bil je v ujetništvu in tam dan za dnem koval načrt, kako bi pobegnul. Ni mu uspelo vse do pozne jeseni dvainštridesetega leta. Takrat, bil je mrzel večer in Lenka je pravkar prekrivala grm krizantem, je iznenada zaslišala glas: Dober večer, Lenka! Lenka je razprostrla roki: O, moj Mihec, ti moja krizantema!

Naključje je hotelo, da je Miheca opazil domačin, ki je služil Nemcem. Se tisto noč je navalila policija: Kje skrivaš bandita? Govori! Izdajalec jo je sunil h grmu krizantem: Tu, na tem mestu si mu pripenjala krizantemo in mu objubljala zvestobo! Nato jo je udaril v obraz in Lenkina kri je kapljala na belorumeni krizanteme.

Leto dni pozneje, ko je Lenkin oče že umrl in se je mati

spoprijaznila z Mihecem, je nek noči potrkalo na okno. Kdo je je vprašala Lenka. Mihec! je za šepetal partizan z našitkom ko mandirja čete.

Lenka je res odprla, objela je Miheca, ga poljubila in prosila Mihec, beži, zasledujejo te! Lenka, moja krizantema! ji je Mihec gledal v oči in toliko, da ji napravil korak ali dva, zaslislal se je nemška govorica in nato Halt! V noč je hlasi nisl rafal in za grm krizantem je omahnilo telo partizana.

Mihec! je kriknila Lenka in objemala krvavečega fanta. On pa je zahropel zadnje be sede.

Lenka... ti moja... krizantema...

Njega so zavlekli v kot pokopališča, Lenka pa je morala koncentracijsko taborišče. Vrnili se je bolna in otožna. Spet je zasidila krizanteme in z njimi leta v leto, za Dan mrtvih okraša grob ljubljenejga Miheca.

Začelo se je tri leta pred vojno. Bila je lepa jesenska nedelja. Galiciji so priredili trgatve grozdja. Godci so rezali polke, brhka dekleta so nosila mošt, na plesišču je poskakovalo staro in mlado.

Plesala sta tudi Mihec in Lenka. Lenka hči premožnega kmeta, Mihec čistokrvni proletarec. Gledala sta se, iz oči je gorelo koprenjenje, v srcih je tlela ljubezen.

Lenka, kako čudovita si! je jahnul Mihec.

Tudi tebi se ni treba pritoževati, ga je zavrnila Lenka. Nato so ji zaigrale črne oči in hudomušno je rekla: No, če sem res tako lepa, pa mi povej, katera izmed deklet ti razburja srce. Mihec je zadržetal, kri mu je zaplala po žilah in sam ni vedel kdaj je prišel Lenko tako tesno, da ji je dahnil na usta: Lepa si kot krizantema! Lenka, zate se vnema moje srce! Lenka je zašepetala: Mihec, tudi jaz imam rada krizanteme.

Pri naslednjem plesu je Lenka

zataknila v gumbnico široko razprti cvet krizanteme. To je videl Zgandkov Mirč, ki se je prav tako vnel za Lenko. Zbral je svoje pajdase in še tisti večer napadel Miheca. Kakor je bil Mihec korenjak, se toliki sili ni mogel upreti. Pošteno so ga obdelali, do nezvesti. Ko se je prebudil, je ležal poleg ceste in mesec se sijal na Mihečev okrvavljen obraz. Zdaj je opazil, da je krvava tudi krizantema. O, ta lepi cvet, ki mu ga je pripela Lenka! Gotovo mu prinaša nesrečo.

Lenka je zares ljubila Miheca. Mirča ni marala. Vedela je, da jo ljubi zaradi grunta. Kaj grunt in kaj srce! Mihec ne mara grunta, rad bi njeno srce. Pa saj ga ima! Le da sta oče in mati tako nasprotna: Kaj boš s takim pri-tepencem? Kaj pa ima? Berač od glave do pete! Mirč pa iz tako premožne in ugledne hiše. Mirča boš vzela in konec!

Pa ga vzemita vidva! Kar oženita se z njim. Jaz se ne bom

Naši nagajenci

Kar v precejšnji zadregi smo bili, komu bi prisodili prvo nagrado. Potem pa smo se le odločili za Cvetko Kroflič iz Prožinske vasi 9, pošta Store, ki je kar v verzih odgovorila:

Cudovita kakor morje
naša reka ravno ni,
vendar v njenih vodah
precej ribic mrgoli.

Po pošti ji bomo nakazali 1000 dinarjev. Drugo nagrado — 500 dinarjev smo prisodili Idi Kajtna iz Trnovelj 119 za podpis: Hej! Čas za kopanje je vendar že mimo?!

Tretjo nagrado — prav tako 500 dinarjev pa bo dobil Silvo Solar iz Trnovelj 223 za takle odgovor:

No, če si že tako pogumen, pa še v vodo skoči!
Vsem, ki so nam poslali odgovore, se zelo zahvaljujemo, prav topla pa vas vabimo, da nam še pišete.

Bo umetnica?

Njen očka je prinesel v uredništvo to-le fotografijo in že takrat sem začela premišljevali, kako vam jo bom predstavila. Misli la sem, da bom morala nekako takole začeti:

Plašno je odprla vrata in...
Toda ne!

Cvetki. In Cvetka je bila malce huda, ker je od takrat minilo že precej časa.

»Pa si še kaj huda na Alenko?«
»Nič več. Prav tako se razumeva kot prej. Ko sva se prvič po objavi prispevka srečali, se niti sprli nisva.«

»Torej Cvetka, v kateri razred hodiš, zakaj imaš na tej fotografiji brado in — ali še kaj nastopáš?«

»Brado imam zato, ker sem nastopila kot slikar — slikarji pa imajo vendar vsi brade — na šolski oddaji »Pokaži, kaj znaš«. Hodim v četrti razred šole na Polulah in se rada učim. Oh, od takrat, ko se je zgodila tista nezgoda, sem že velikokrat nastopila — celo v gledališču v novoletni jelki.«

»Kaj pa zdaj? Boš še kje igrala?«

»Mislim, da bomo uprizorili Kekca nad samotnim breznom, 29. novembra pa bom na šoli nastopila v pevskem zboru.«

»Cvetka, v imenu mladih bralcev ti želim še veliko uspehov.«

Poklonila mi je enega svojih prijanznih nasmeškov in že sem s pogledom ujela le še njene snežnobele nogavčke.

»Prikupna punčka, tale Cvetka, sem še pomislila.«

—ica

SONCE

Janez: »Zakaj je sonce okroglo?«

Marjan: »Zato, ker nima oglov!«

Irena Sumec, Bukovžlak

Čuvajmo lepote planin

Tudi Peter ljubi planine. Je član tabornikov in ve, da ne sme trgati cvetja, kričati in razgrajati v gorah. Toda Peter ni bil vedno takšen...

Ze dolgo se je Peter s tovariši odpravil v hribe, toda vedno se je kaj zgodilo, da so morali ostati doma. Lepega sončnega popoldneva pa je le sklical svoje najboljšie tovariše. Pri slapu za

vasjo so se zbrali. »V nedeljo zjutraj gremo! Velja!« Vsi so od veselja kar plosnili z rokami.

Lepo vreme se je obetalo. Sonce je bilo še za gorami. Spet so se sestali za vasjo pri slapu in kmalu nato so se vzpenjali po vlažni stezi skozi temne, mračne gozdove. V daljavi se je na vrhovih lesketal sneg... Kmalu so prišli med kamenje in nežno planinsko cvetje. In fantje so se kot volkovci vrgli na lepe cvetice, jih porivali in potrgali — najhujši, pa je bil Peter. Polno torbo jih je natlačil in nič mu ni bilo mar, ko so zvenele.

Po enourni hoji so prišli v kočo na Slemenu, se vpisali v knjigo obiskovalcev, potem pa šli naprej.

»Morda bomo še kakega gamsa videli, je pripomnil Peter. Hitro so korakali v hrib in si grizli kolena. Bili so že precej izmučeni, toda nihče ni hotel tega priznati. »Pst!« je nenadoma skozi zobe siknil Peter, »spoglejte gamsa!« Res! Na skali nedaleč od njih je ponosno stal gams. Ni jih začutil, kajti veter je pihal z nasprotni strani. In spet je Peter nekaj predlagal:

»Veste kaj, fantje? Pojdimo gamsu za hrbet, jaz bom vrgel kamen vanj in videli bomo, kako bo zbežal!« Kakor Indijanci so se počasi pomikali proti gamsu. Peter je med potjo pobral tri velike kamne in jih vtaknil v žep. Počasi je dvignil roko. »Počakaj, Peter, tam nekdo stoji!« je šepnil Janez. Toda Peter je že zamahnil in vrgel kamen v gamsa, ki ni nič hudega slutil. V tem trenutku pa je tudi mož, ki jih je opazoval, že tekel proti njim. Tovariši so zbežali, Peter pa je kar otrpnil od strahu. Gozdar je prišel do fantiča:

»Hej, ti mali zlobnež, kaj si napravil gamsu? Ali te ni nič sram? Kaj, ko bi tebi kdo vrgel kamen v glavo. Daj, stopi tja, bom jaz poskusil, je velel mož in Petra je spreletel mraz. Nekaj časa je brez besed čakal, nato pa se mu je iz ust ugrala prošnjak: »Ne, prosim, ne!« Dobro, toda zapomni si, kar ti bom zdaj povedal — gore niso za take ljudi kot si ti. Gore so za ljudi, ki ljubijo njih in njihove prebivalce. Zapomni si to, mali zlobnež!

Ko pa je zvečer Peter legel v posteljo, so se mu dogodki še enkrat zvrstili pred očmi. Toda na skali, pod snežnimi veli-

kani je zdaj stal Zlatorog. In voljo so zabobnle njegove besede: »Zakaj si motil gorski mir, zakaj si splašil gamsa in zakaj trgal cvetice? Zakaj? Povej! Ne veš odgovora? V redu.« Nad glavo mu je zakrožil planinski orol, okrog njega pa so se zbrale vse gozdne živali: zajci, gamsi, srne, jeleni... Peter je še bolj stisnil oči, kričnil in se zbudil. Ves sre-

čen je bil, ker je ležal v topli postelji. Sedaj se mu je zasmil ubogi gams. Sklenil je, da bo postal tabornik in bo vestno izpolnjeval naloge narave. Vstal je, vzel šolsko torbico in odšel v lepo jesensko jutro.

Milenko Strašek,
Dom Dušana Finžgarja, Celje

Nova nagradna slička

Mala nagajivka

Tole ljubko temnopolito deklico smo izbrali za vašo uganko. Želimo, da bi bila vam prav tako všeč kot je nam. Menimo, da bi marsikdo sklenil s njo trdno prijateljstvo in jo prav rad povabil v svoj dom. Njen nagajiv nasmešek, skodrani lasje, zlat obroček, ki ga vtika v usta, vse to, kar kliče po našem opisovanju. Napišite lep podpis s sličici in nam ga čimprej pošljite. Nagrade bomo podelili čez štirinajst dni, želimo pa, da bi dobili kar največ odgovorov. K rešitvi pošljite še prispevek iz vašega življenja, ki ga bomo radi objavili.

Pogumno na delo!

Slepota ni odpoved

Takrat mu je bilo deset let.

Veseli in razigran, kot ostali otroci, se je vračal iz šole proti domu. Zdaaj se je zapodil za enim, zdaaj za drugim sosojcem, se lovil in smejal... dokler se ni ustavil pred predmetom, ki je vzbudil v njem veliko pozornost. Gledal ga je in kmalu spoznal, da je nasel granato. Sprva mu je novi predmet vzbudil občutek strahu, saj mu je skozi glavo šinila misel, da je to ena izmed tistih mnogih reči, ki so takrat, ko je bil še čisto majhen, sevale smrt. Gledal jo je in gledal. Nezaupljivost in strah sta izginjala, porajala pa se je radovednost. Le kaj je v njej? Pobral jo je in začel ogledovati. Na njej je visel majhen jezikek. Striel je proč, kakor da bi bil odveč. Prijel ga je in potegnil... Tedaj je počilo. Granata se je razletela in povzročila strašno nesrečo. Mali učenec tretjega razreda osnovne šole Marjan Stemberger, doma iz Nove Kračine pri Ilirski Bistrici, je obležal na cesti. Bil je v nezavesti in v mlaki krvi, ki mu je lila iz glave, roke... Takrat ni nihče slutil, kako strašne posledice bo zapustil ta pok. Sele v bolnišnici na Reki, kjer je ležal pet mesecev, so ugotovili — ostal bo slep. Strašne besede. Medtem, ko je vid povsem izgubil na levem očesu, je desno še ohranilo drobno življenje. Bližnji predmeti se mu predstavljajo v temnih, nejasnih obrisih...

Zdaj ima Marjan osemnajst let.

Slepoto je težko sprejel, ni mu pa vzela zaupanja v življenje. Ko je zapustil bolnišnico, je šel najprej domov, nato pa v Zavod za slepo mladino v Ljubljano. Tam je našel nove prijatelje in tovariše, skrbne učitelje in vzgojitelje. Začelo se je novo življenje, v novem svetu, ki mu je bil čisto tuj. Naučil se je drugih črk, spoznal večje in debelejšie knjige... Pripravljal se je na novo življenje... V zavodu je ostal nekaj let.

Pred dnevi sem ga srečal v mali telefonski centrali mehanične tkalnice »Metka« v Celju.

Medtem, ko mi je pripovedoval o svoji življenjski poti je skrbno odgovarjal na telefonske pozive, vezal pogovore... Spretno in nezmotljivo je vrtel številčnico, kakor da bi jo videl. Pri tem je mezinček desne roke porinil v odpr-

Tu leži moj fant

Jesensko listje se je vrtinčilo v rahlem vetru, ko je starejša ženska stopala po gozdni stezi. Vsa se je izgubila v veliki črni volnem rut, le njene živahne sive oči in zguban obraz je bilo videti.

Njena domačija je dovolj daleč od ceste, da sem le redko zaidele tje. Zato tudi grob pod granitno steno ni postal eden izmed znanih grobov padlih. Poznaajo ga le bližnji sosedje in slučajni obiskovalci, ki je povprašal, zakaj vodi gozdna steza samo do samotne skalice in prav do nje. Fanta, ki je tu obležal v tisti noči pozimi leta dvainštiridesetega, pa se tudi bližnji sosedje komaj spominjajo. Prišel je dan prej in vprašal za partizane, hitro spravil popotnico, ki mu jo je prisede izgubila v veliki črni volnem rut, le njene živahne sive oči in zguban obraz je bilo videti.

»Kakor bi bil moj sin«, je razmišljala žena. »Vsako leto na ta dan ga obiščem in vedno mi je hudo. Vsa ta leta negujem ta grob, pa ga skoraj nisem poznala, le njegovih oči in ognja v njih se še spominjam. Sicer pa, je to važno? Moj fant leži nekje v bosenskih gozdovih, s tem mladencem tu sta imela isti ogenj v očeh in isto vero v srcu. Torej je tudi ta fant moj.«

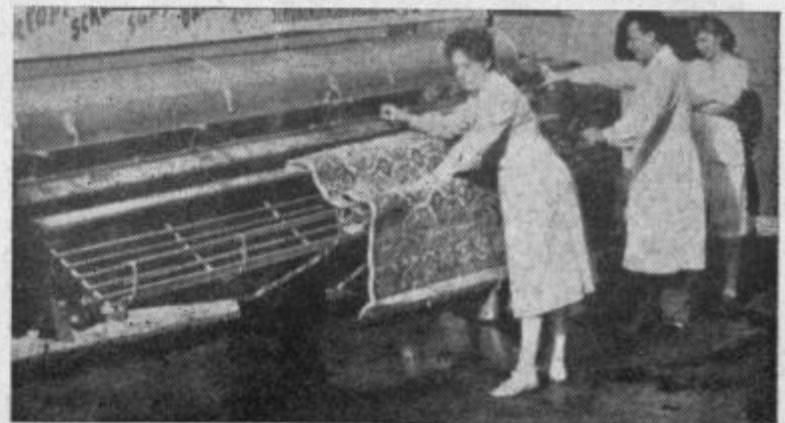
»Kakor bi bil moj sin«, je razmišljala žena. »Vsako leto na ta dan ga obiščem in vedno mi je hudo. Vsa ta leta negujem ta grob, pa ga skoraj nisem poznala, le njegovih oči in ognja v njih se še spominjam. Sicer pa, je to važno? Moj fant leži nekje v bosenskih gozdovih, s tem mladencem tu sta imela isti ogenj v očeh in isto vero v srcu. Torej je tudi ta fant moj.«

»Kakor bi bil moj sin«, je razmišljala žena. »Vsako leto na ta dan ga obiščem in vedno mi je hudo. Vsa ta leta negujem ta grob, pa ga skoraj nisem poznala, le njegovih oči in ognja v njih se še spominjam. Sicer pa, je to važno? Moj fant leži nekje v bosenskih gozdovih, s tem mladencem tu sta imela isti ogenj v očeh in isto vero v srcu. Torej je tudi ta fant moj.«

V zadnjem tednu je bil trg razmeroma zadostno preskrbljen z zelenjavo in sadjem, cene pa so proti koncu tedna in pred dnem mrtvih nekoliko poskočile. V soboto je bilo ogorčenje gospodinjak upravičeno, ko so izvedele za najnovejšo ceno jajcem, 50 dinarjev za kos. Če pri tem upoštevamo, da je čas, ko so jajca najdražja še več kakor mesec dni daleč, lahko s strahom pričakujemo takratne cene. Le žal, da jih gospodinjice stalno rabijo in jih morajo tudi za tak denar hočeš nočeš kupiti.

Cene cvetja so spet padle, pa tudi pred dnevom mrtvih so bile ob poznih dopoldanskih urah kar zmerne, saj so jih prodajalci spustili tudi več kot za polovico.

Spet je bilo občutno pomanjkanje mleka in mlečnih izdelkov.

Na Dunaju so uredili tekoči trak za čiščenje preprog. Delo, ki je doslej delalo gospodinjam toliko preglavic, je opravljeno v trenutku, saj opravlja stroj vsa dela malone obenem. Preproga pride iz stroja iztepena, izprašena in skritačena ter je že po petnajstih minutah lahko snažna na svojem mestu. Gospodinje so se za ta servis silno navdušile.

Žena • dom • družina

Za varnost pri delu — pravilno prehrano

Skrb za našega človeka, za njegovo varnost pri delu, mora biti stalna in vsakodnevna, kakor je stalna in vsakodnevna proizvodnja. Naša družbena skupnost daje za zaščito zdravja delovnih ljudi znatna sredstva, za to zaščito pa je zelo pomembna tudi prehrana — preventivno sredstvo za zdravje človeka. Tu upoštevamo vitaminsko vrednost posameznih obrokov, njihovo hranilnost, raznolikost in redovitost. Neredni obroki hrane, pa čeprav bogati vitaminov in kalorij, ne zaležejo toliko, kakor obedi, ki ga človek uporabi vsak dan, v miru in ob istem času.

Varnost pri delu pogojujeta tudi človekova kondicija in prisotnost duha. Obe pa zavisita tudi od pravilne in zadostne prehrane ob pravem času, toda pravilne in zadostne hrane ne le po kalorijah, marveč tudi po biološkem sestavu.

Delovni pogoji so se v zadnjih letih znatno spremenili. Fizično delo so prevzeli stroji, delavec pa je čedalje bolj udeležen z umskim delom. Pri prehrani zato danes ne smemo več zadostiti le zahtevi po zadostni prehrani, ko nastopi kljub sitosti tako imenovano kvantitativno stradanje, ki je povod za mnoga obolenja.

Doslej si v našo prehrano še

vedno niso utirle poti nekatere snovi, ki so nujne za ohranitev kondicije, postrujejo prisotnost duha in so obramba proti raznim boleznim. Te snovi so predvsem beljakovine (meso, ribe, sir, jajca, jetra, mleko), rudninske snovi (mleko, presna zelenjava in sadje, sir, jajca in jetra) ter vitamini. Zadnji so predvsem v mleku, surovem sadju in zelenjavi. Tu so najorginalnejši, pa tudi najcenejši. Njihova vrednost pa v obratih družbene prehrane in v bifejih raznih tovarn in podjetij še vedno ni priznana, saj le redko izpopolnjuje obrok družbene prehrane sadni sok, mleko, jogurt ali surovo sadje. Limonada iz prave limone ni nič dražja, kakor razne umetne, tako imenovane osvežujoče pijače, brez vitaminske vrednosti.

Kazno je, da pojedjo v skandinavskih državah, ki sadje pretežno uvažajo, znatno več presnega sadja in zelenjave, pa tudi originalnih sadnih sokov popijejo mnogo več, kakor pri nas, čeprav smo znani ne le kot država, ki pridelala mnogo sadja, marveč ga tudi izvažajo. V deželah, ki so napredne v prehrani, so namreč že spoznali ogromno vrednost sadja, in se verjetno prav zaradi takšnega sestava hrane lahko ponašajo z večjo storilnostjo pri delu in z

manj izgubami zaradi izostankov od dela.

Prisotnost duha je za današnjega delavca, ki dela pri stroju, izredno važna za preprečitev nezgode. Boljšo prisotnost duha pogojuje vitamin C, ki ga najdemo v glavnem v presni zelenjavi in sadju. V pozni zimi in spomladi tega primanjkuje v vsej zelenjavi in sadju, razen v limonah in pomarančah. Zato je v tem času tudi pomanjkanje vitamina C najbolj občutno in če bi preštel obratne nesreče zaradi premajhne prisotnosti duha, bi brez dvoma ugotovili, da jih je največ od januarja do aprila.

Gripa, razni prehladi in vnetja napadajo le slabo odporne ljudi. Prehajmo samo delovne dneve, izgubljene zaradi teh in podobnih obolenj!

Obogatimo našo prehrano z vitamini, v obrate družbene prehrane in v obrate kuhinje je treba smeleje uvajati jedila, ki so iz prehranbeno-zdravstvenega vidika nepogrešljiva. Razni tečaji, šole, delavske in ljudske univerze so letos zabele poosepošne s poudarjanjem o pravilni prehrani in upajmo, da bo letos vsak človek spoznal vrednost limone in pomaranče v poznih zimskih mesecih in spoznal vrednost tako naloženega denarja.

ZAKAJ?

Te dni smo od Partizana-Rudar Velenje prejeli preprosto pismo, ki ga je dravstvo naslovilo na Nogometno podzvezo za kraj Celje. Ker v njem navedene nekatere probleme kritično, ga objavljamo skoraj v celoti. Pa ne samo to — s tem odpiramo javno vprašanje in v prošimo upravni odbor Celjske nogometne podzveze, pa tudi odgovorne tovaršne pri šostanjskem nogometnem klubu, da nam problem osvetlijo tudi z njihove strani. Upajmo, da bo odgovor obeh forumov prav kmalu v naši redakciji.

Pismo iz Velenja pa se glasi: Dne 14. oktobra je tajnik našega nogometnega kluba tov. Ivan Pijavž telefonično govoril s tov. Mirkom Presingerjem in ga povpraševal za izkaznice. Tovarš Presinger mu je stvari obrazložil, pri tem pa navedel nepravilni postopek za izkaznice. Zdravka Jesenška, ki naj bi po podatkih, oziroma prijavnem gradivu, podpisal pristopno izjavo za TVD Partizan-Šostanj in teden dni pozneje za Partizan-Rudar Velenje.

Cutimo dolžnost, da o vsem tem obvestimo Nogometno podzvezo za kraj Celje, zadevo pa predamo disciplinskemu sodišču podzveze. Istočasno pa bi radi stvar pokasnili.

Po odslužitvi vojaškega roka je tov. Zdravko Jesenšek sklenil s rudičkom lignita Velenje redno delovno razmerje »BREZ PRISILJEVANJA«, kakor se sedaj govori, ter istočasno izrazil pripravljenost do športnega udejstvovanja za Partizan-Rudar Velenje.

Na podlagi njegove OSEBNE želje je bil Nogometni podzvezi za kraj Celje predložen registracijski material z lastnoročnim podpisom.

Kakor je znano, je Partizan iz Šostanja tudi predložil v registracijo omenjenega tovarša, samo s PONAREJENIM PODPISOM.

Mislimo, da o kakršni koli grafološki preiskavi ni potrebno razpravljati, saj sta podpisna na registracijskem materialu popolnoma različna. Posebej pa se poudarjamo na pismeno izjavo tov. Jesenške z dne 14. oktobra. (Prepis te izjave imamo v redakciji in v njej je očitno, da tov. Jesenšek ni podpisal nobene pristopne izjave za nogometni klub Šostanj. (Opomba redakcije.)

Smotamo, da sedaj ne nastaja vprašanje, kdo ima in kdo nima prav. Upoštevati moramo predvsem dejstvo, da je ponarejanje podpisov kaznivno. Zahtevamo, da se oseba, ki je podpis falsificirala, odstrani od športnega udejstvovanja. O falsificiranju podpisov pa bo izreklo sodbo civilno sodišče.

V zaključnem delu pisma je še nekaj ugotovitev in zahtev, ki se predvsem nanašajo na sklicanje disciplinskega sodišča ipd.

Takšna je v glavnem vsebina pisma iz Velenja. Kot rečeno, začnemo na tej osnovi javno vprašanje in prosimo zlasti upravni ter disciplinski odbor Nogometne podzveze, da nam problem razjasnita.

Zmaga, ki veliko pove

V nedeljo dopoldne je bil v telovadnici gabskega Partizana medmestni dvoboj moških vrst Maribora in Celja v orodni telovadbi. Tekmovalci so se pomerili v šestih disciplinah v poljubnih sestavih. Zmagali so Celjani (Tine, Jože in Edi Srot, Drago Lesjak, Aleksander Munih, Avgust Kisel in Andrej Pavčič), ki so zbrali 320,80 točke. Maribor je bil drugi s 314,05 točke.

Zanimiva je ugotovitev, da so Celjani zmagali v štirih gostje pa v dveh disciplinah (preskok čez konja in parterna telovadba). Med posamezniki je bil Tine Srot razred zase, pa tudi Lesjak je močno izstopal, razen na bradiji, kjer je vajo zaključil predčasno.

Zmaga celjske vrste, je pozneje v razgovoru dejal nekdanji mladinski državni prvak v orodni telovadbi Tinček Veber, je razveseljiva ne samo zaradi prvega mesta, temveč bolj zaradi tega, ker kaže, da smo v Celju napravili kvaliteten korak naprej v primerjavi z lanskim letom. Medtem, ko bi lani sploh ne mogli sestaviti vrste, ki bi se lahko uspešno zoperstavila Mariborčanom, pa je

Sesto kolo prvenstvenega tekmovanja v slovenski conski ligi je za celjska ligo poteklo v znamenju velike žalosti in razočaranja za njuno simpatizerje. Bolj kot poraz Olimpa na domačem tleh, je kot strela z jasnega neba udarila katastrofa Kladivarja v igri z Ljubljano. Mladi nogometaši Ljubljane so si že v prvem polčasu zagotovili zmago, saj so ga zaključili s 4:1. V drugem delu je tempo igre popustil, nekoliko tudi zaradi izredno težkega terena. Sapa je pošla vsem skupaj. Navzlic temu so domačini dosegli še en gol in postavili končni izid dvoboja 5:1.

O poteku igre bi lahko rekli samo to, da podrejenost Kladivarja ni bila tolikšna, kot se glasi rezultat. V polju in igri sredi igrišča so bili Celjani enakovredni svojim nasprotnikom. Edina razlika med obema moštvoma se je pač pokazala v učinkovitosti napadalne vrste. Medtem, ko so Ljubljanci skoraj dobesedno izkoristili vse, kar jim je nudila igra, so Celjani zamujali in še enkrat zamujali. In ker se izid tekme računa po doseženih golih, je bila zmaga na strani bolj učinkovitega moštva.

Tekma na igrišču pod Gočevcem je imela dva povsem različna dela. V prvem polčasu so se nad Olimpo enajstotico zbirali in grmadi silno težki in črni oblaki. Razigrana napadalna petorka trboveljskega Rudarja je kar štirikrat zadela v črno. Polom je bil na vidiku. Vendar so se dogodki v drugem delu igre zasukali nekoliko drugače. Olimp je nosteril kot prerojen ter začel ne samo nevarno obtegi Zagorčeva vrata, temveč je mladega vratarja kar štirikrat prisilil h kapitulaciji. Izenačenje rezultata na 4:4 je prineslo tudi trohico upanja, da bo Olimp vendarle rešil točko. Vendar se je zgodilo prav obratno. Rudar je znova prevzel pobudo in dosegel še peti gol. Priložnost za povečanje rezultata na 6:4 pa je zamudil; žoga, streljana z enajstmetrske razdalje je krenila v aut, namesto v gol. Olimp je tudi proti koncu igre skušal doseči boljši izid, vendar so vsi napor ostali brez uspeha.

Olimp je izgubil s 5:4. Poraz domačega moštva je prizadel tembolj, ker so domačini zlasti v drugem delu igre pokazali, da se razumejo na nogomet. Samo, kot je pokazal potek dogodkov, so se azdramil še v drugem polčasu. Ko bi tudi v prvem delu igre pokazali več volje in pozitivnosti, bi lahko izveklili iz tega dvoboja več, kot pa so.

Medtem, ko je za Kladivarja dosegel častni gol Hribernik in se tako

letos stanje že drugačno. Te uspehe so mladi celjski orodni telovadci dosegli edino po zaslugi sistematične vadbe, ki jo je močno podprla tudi okrajna zveza Partizan.

REZULTATI. Preskok čez konja: Proje (M) 9,65, T. Srot 9,60, Kisel (oba C) 9,50. Vrsti: Maribor 55,2; Celje 54,15.

Konj z ročaj: T. Srot 9,70, Lesjak 9,25, Pavčič (vsi C) 9,15. Vrsti:

Celje 53,25; Maribor 50,10.

Krogli: T. Srot 9,70, Lesjak 9,60, Munih 9,25 (vsi C). Vrsti: Celje 54,15; Maribor 51,10.

Bradija: T. Srot 9,55, Teršak (M) Munih in Kisel (oba C) po 9,30. Vrsti: Celje 54,00; Maribor 52,70.

Drug: T. Srot 9,40, Lesjak 9,30, Teršak (M) 9,15. Vrsti: Celje 53,10; Maribor 51,40.

Parterna telovadba: T. Srot 9,45, Novšak 9,20, Teršak (oba M) 9,20. Vrsti: Maribor 53,55; Celje 52,15.

Generalni plasman posameznikov: 1. Tine Srot 57,40, 2. Lesjak (oba C) 54,70, 3. Teršak 53,50, 4. Lesjak (oba M) 53,35, 5. Kisel (C) 53,10, 6. Jože Srot (C) 52,75, 7. 10. Pavčič (50,85) 11. Edi Srot 49,15, 13. Munih 48,20.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

94.

95.

96.

97.

98.

99.

100.

101.

102.

103.

104.

105.

106.

107.

108.

109.

110.

111.

112.

113.

114.

115.

116.

117.

118.

119.

120.

121.

122.

123.

124.

125.

126.

127.

128.

129.

130.

131.

132.

133.

134.

135.

136.

137.

138.

139.

140.

141.

142.

143.

144.

145.

146.

147.

148.

149.

150.

151.

152.

153.

154.

155.

156.

157.

158.

159.

160.

161.

162.

163.

164.

165.

166.

167.

168.

169.

170.

171.

172.

173.

174.

175.

176.

177.

178.

179.

180.

181.

182.

183.

184.

185.

186.

187.

188.

189.

190.

191.

192.

193.

194.

195.

196.

197.

198.

199.

200.

201.

202.

203.

204.

205.

206.

207.

208.

209.

210.

211.

212.

213.

214.

215.

216.

217.

218.

219.

220.

221.

222.

223.

224.

225.

226.

227.

228.

229.

230.

231.

232.

233.

234.

235.

236.

237.

238.

239.

240.

241.

242.

243.

244.

245.

246.

247.

248.

Nepotreben spomenik

CELJSKI
Tednik

Uredništvo: Celje, Titov trg 5 -
poštni predal 16 - telefon 23-26
24-25 - uprava: Celje, Trg
kongresa 3 - poštni predal 152
- telefon 23-75 in 2-89 - Tekoči
račun pri Komunalni banki Celje
03-70-1-656 - izhaja ob petih
minutah naročnina 500, polletna 250,
četrtletna 125 din - posamezna
revilka 15 din - rokopisov ne
vračamo.

Partizani na nebu

Rudi Čajavec, narodni heroj, ki je že leta 1942. leta letal nad sovražnika v sovražnikovem letalu, poganjal mu ga je sovražnikov bencin in streljal je s sovražnikovo municijo.

Leta 1942, ko so Hitlerjevi generali nekam zviška gledali na partizansko gibanje, da bi navidezno zmanjšali pomen njihovih akcij, ki pa so jim bile in v peti, so pogosto izjavljali:

— Partizani? To ni nobena vojska. Kako naj viteška nemška čast

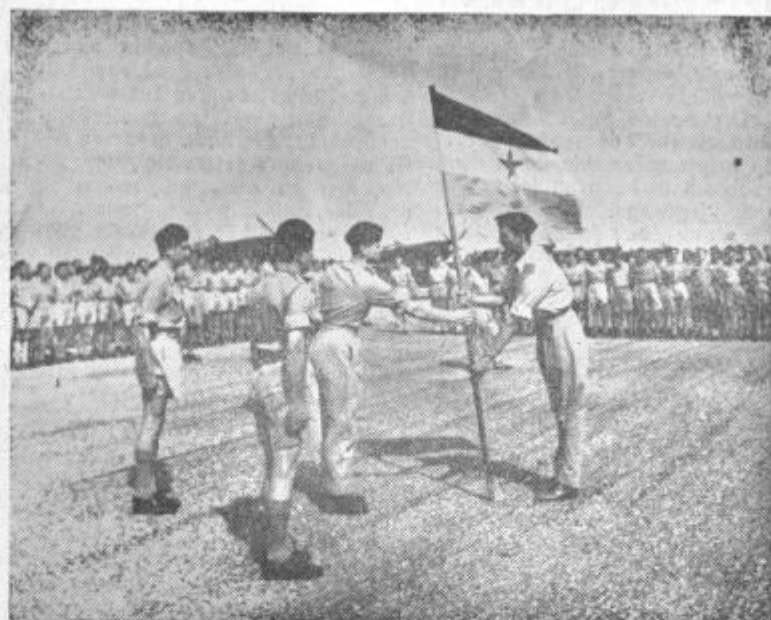
prizna male skupine obupancev za vojake. Kje imajo letalstvo, mornarico, vojno industrijo, zaletje...

Jugoslovanski partizani so znali odgovorjati na taka besedičenja, ki so jim dolgo časa na tihem ploskali tudi zahodni zavezniki. Partizani so ustvarili mornarico, sprva z lesenimi čolni, na sovražnika so padale artilerijske granate in pred njihovimi utrdbami so se kot iz zraka pojavljali tanki. Vojna industrija in dobavitelj tega vojaškega materiala je bil sovražnik sam.

Tako sta maja 1942 leta prebegnila Franjo Kuž in Rudi Čajavec v letalih NDH na partizansko ozemlje. Paveličevo šahovsko polje so prepletkali in naslikali na krila rdeči zvezdi. Odslej sta prva partizanska pilota napadala nemške in ustaške postojanke, dokler nista v boju padla. Tako je bila ustanovljena partizanska aviacija, ki je nenehno rasla. Leta 1944 so prostovoljci odšli v Rusijo in ustanovili tam dva letalska polka, v Italiji pa so se vadili bivši ranjenci, piloti, ki so prepotovali stotine kilometrov, da so prišli do jeklenih ptic. Leta 1944, ko je na Vis prišel Glavni štab NOV in POJ je bila tu ustanovljena tudi parti-

zanska letalska baza, ki je pomagala enotam na kopnem pri njihovih bojih. Do, s partizanskimi letalci, ki so jih pri nas imenovali »Titovci«

so se naši ljudje pogosto srečali in navdušeno opazovali, kako razbijajo sovražnikove postojanke, promet in važne objekte.

Partizanska letalska enota na V su 1944. leta sprejema zastavo na za silo zgrajenem letališču.

CIRIL DEBELJAK Iz himalajskega DNEVNKA

27. 3.

Izpolnila se je dolgoletna želja, videti deželo faraonov in Sueški prekop. Ob dveh ponoči so se ustavili ladijski vijaki. Stali smo pred Port Saidom. Na milijone luči iz mesta in ladij je dajalo veličasten pogled. Kolone ladij na obeh straneh so čakale z nami vred na jutranji konvoj. Najbliže nam je stala ogromna ladja Rotterdam s 40.000 tonami, ob njej je stal naš Velebit kot rešilni čoln. Malo pred svetlom se je začelo novo življenje na ladi. Seš palube je zaklenil vsa vrata, mornarji so pospravljali razmetane vrvi, vijake in rezervno opremo. Mislim sem, da se pripravljajo na praznovanje ali obisk, zvedel pa sem končno, da pridejo na ladjo trgovci — domačini in s temi gre nato ob slovesu vse z ladje, kar ni pribito ali zaklenjeno.

Ob 7 so pristali ob boku čolni, prvi je prišel na krov egiptovski vojak, brkonja, Arabec od pet do glave. Postavil se je pod prvo palubo v uraden položaj in poklical svoje varovance — kramarje, ki so razložili na pokritem skladišču svojo robo na prodaj: čevlje, majice, kape, in spominčke, povečini ameriško škart robo in jo ponujali v vseh jezikih in valutah. Nastavljene cene so seveda z barantanjem mornarjev padle na četrtno, po zadovoljnih obrazih burnusmanov pa sem sklepal, da so kljub temu napravili dobro kupčijo.

Ob 8 je ladja krenila v konvoj za celo vrsto tankerjev. Uvrstili smo se v kolono in počasi krenili v prekop. Pokrajina desno in levo je dolgočasna, povsod v glavnem močvirja, na tisoče štorkeji, samotne kolibe iz blata in trsja, pred njimi pa brez dela v umazane cunje zaviti domačini. Med vožnjo so odkrili tri domačine za skladiščem, ki so mirno smrčali na oguljenih kocih z neizogibnim dočim nožem pod glavo.

Izgleda, da se to redno dogaja, ke jih nihče ni podil, sicer so pa slepotniki dobro vedeli, da do Sueke ne moremo več iz košone. Vročina enkrat še nobene. Stojimo na mestu v pučoverjih in volnenih kapah. Prekop čistijo z ogromnimi plavajočimi bagri, ki po ceveh s pritiskom odlagajo blato čez bregove. Okrog poldne sem spremljal mnenje o vročini. Veleb je ponehal, živo srebrse je dvignilo na 40°. Ob 12 smo ob stali na 50 km, da prepustimo na sprotno košono. To smo seveda tekoj izkoristili za kopanje. Voda je topla in začudo čista. Večina je poskakala na azijsko stran, meni pa pa bolj pri srcu Afrika, zato sem skočil na desno in v dobri minuti je ekspedicija stala na vročem pesku dveh različnih celin.

Kontrast med pokrajinama na bregovih oziroma kontinentih je neverjeten. Leva stran, t. j. Sinajski polotok, je pusta, rumena puščava brez naselij in življenja, desna, Afrika pa je lepo zelena z nasadi, drevjem in naselbinami, cesto in železniško progo. V kabinah je temperatura enaka krušni peči, zato pišem dnevnik v minimalkah. Kje so cvečtoči bregovi dežel faraonov, ki pred tisoč leti napravili iz tega peska eno najbolj rodovitnih pokrajin. Treba je bilo samo nekaj neumnih rimskih glav in nekaj stoletij, da je delo stolisovcev padlo v pesek, kar je še danes, svet brez koristi, ki je odveč. Na 60 km smo obstali v kanalu, ker se je zagostil čistilni bager. To se zgodi enkrat letno in seveda nam. V odmoru smo preplavali kanal na azijsko stran in zagazili rumen puščavski pesek skoraj kilometer daleč. Zanimiv pogled na go in bose postave sredi pustinje, lepi nazaj na kolono ladij, zdes se je, kot da so naslednji sredi puščave. Zastoj v kanalu bo večje. Egipčane nekaj tisoč funtov, saj smo za prevoz našega Velebita izplačali 4000 ameriških dolarjev.

Moskva jutri

Kakšna bo Moskva čez 20 let? Na to vprašanje odgovarjajo nekateri strokovnjaki tako:

Cez nekaj let bo zaključena rekonstrukcija mestnega središča. Središče bodo razširili in zamenjali stare zgradbe z novimi. 1980. leta bo prišlo na vsakega prebivalca glavne mesta 15 kvadratnih metrov površine.

Mesto bo dobilo tudi nove vrste prometa, med drugim enotirno železnico in helikopterske proge. Razširili bodo Moskovski vodni sistem, ki bo zajel tudi kanal Moskva-Oka.

Na območju parkov in gozdov in izven njih pa bodo zgradili nove hotele in podobno.

Elektronska avtostrada

V Ameriki gradijo elektronsko avtomobilsko cesto. Kakor kaže slika (levo), bo cesta preprežena z brezštevilnimi pravokotniki iz žice, dolžine avtomobila, razen tega bo pod njo speljan kabel kakor tudi veriga detektorjev s tranzistorji. Avtomobil bo nad vsakim pravokotnikom proizvedel električni signal, ki bo služil najrazličnejšim namenom, vključno ustavljanju. Kabel bo dal stalni signal, ki bo posebno opremljenemu avtomobilu (desno) omogočal stalno varno razdaljo od avtomobila, ki bo pred njim ali za njim — ne da bi bil za to potreben sofer.

Novi traktorji

V Sovjetski zvezi delajo poskuse s traktorji, ki se gibljejo v elektromagnetnem polju, upravljajo pa jih s pomočjo radijskih valov.

Sodelavci Zveznega znanstveno-raziskovalnega inštituta za elektrifikacijo gospodarstva si še niso na jasnem, če bo lahko tak traktor obdeloval tudi vinograde ali plantaže čaja. Tu bi bilo sprito posebnega terena traktorista težko zamenjati s tehnično napravo; tudi bi tak traktor težko usmerjali po brazdi. Toda če bi v žice, s katerimi so zvezane vinske trle, spustili električni tok, bi se okrog njih napravilo elektromagnetno polje. Na traktor bi namestili posebno napravo, s pomočjo katere bi se v tem polju lahko gibal.

V tem smislu so zdaj skonstruirali traktor in mu vgradili tudi posebno napravo, ki usmerja traktor do centimetra natančno. Z novim traktorjem bodo uspešno obdelovali tudi plantaže čaja — tako da bodo pod njimi napeljali električne žice.

Zakaj imajo kovanci nazobčan rob

Pa res. Zakaj neki? Morda zato, da so lepši? Ali zato, da se jih da lažje prijeti? Prvo in drugo je že res, toda ne najvažnejše.

V srednjem veku je bil denar srebrn ali zlat. Na obeh straneh so kovanci imeli vtisnjene simbole vrednosti in izvora. Zato je bilo kot plačilno sredstvo priznано povsod in ljudje so ga začeli krasti, ne da bi jim mogli kdo kaj očitati.

Bankirji, ki so bili prvotno zlatarji in zlatokovci, pozneje pa že obogateli trgovci, so vedeli, da vsakdo ne tehta kovanca, ki mora imeti za svojo vrednost ustrezno težo. Začeli so kovance ob robovih piliti, da so kradli neopazno. Kovanci so se manjšali, izgubljali svojo vrednost. Toda domiselni talci niso mogli piliti kovancev po površini, ker bi poškodovali vtisnjene simbole, zato so se lotili robov.

Znameniti fizik Isaac Newton (1643—1727) je bil takrat upravljatelj angleške državne kovnice denarja. Domiselni učenjak je roparjem, ki so stružili zlate kovance, stopil na prste tako, da je dal izdelati denar z nazobčanimi robovi.

To obliko je denar ohranil do danes, čeprav na osnovni vzrok pozabljamo, so mu stregli sužnji, moški in ženske. Ko si je nadel čisto obliko, je zaklical: Pripeljite mi ženskel

KORINT - mesto razvrata

(Okrog 350. leta pred našim štetjem je bil Korint najrazvratnejše mesto v zgodovini.)

Nemara se nikoli v zgodovini ni nobeno mesto v tolikšni meri posvetilo umetnosti ljubezni kakor Korint. Od njegovega nastanka v dobi Homerja pa do 146. leta pred našim štetjem, ko so ga razdejale rimske legije, je v njem cvetel razvrat.

V Korintu je bila želja za telesnimi nasladiami toliko kot religija. Trgovsko izredno bogato mesto je tekmovalo z Rimom, Atenami in Kartagino. Na visoki planoti se je dvigala velika trdnjava — Afroditi hram, obdan z veličastnimi kopalnicami ali kopalicami, po katerih je mesto slovelo daleč naokrog. Trgovske zveze z Malo Azijo so Korintu prinesle nekaj orientalske kulture.

Arheologi so pri izkopavanjih v Atenah odkrili zgradbe, za katere so prepričani, da so bile namenjene bordelom in javnim hišam.

Razkošno nočno življenje Korinta je znano iz stare grške literature in kronik; o njem govori celo poglavje Biblije — poslanica apostola Pavla, ki je v celoti posvečena krščanom Korintu, češ naj se izogibajo nemorale.

Cez dan so se premožni Korintčani trudili, da bi si pridobili čim več denarja, ki bi ga lahko ponoči zapravili. Za to, pravijo arheologi, je bilo več kot dovolj možnosti.

Razvratno življenje Korintčanov je bilo osredotočeno na prostoru, ki je obsegal 160-krat 26 metrov. Po sredini so bili bronasti kipci, prave mojstrovine, ki so jih kasneje odnesli rimski osvajalci; v ozadju pa se je dvigala najimpozantnejša zgradba stare Grčije. Zgrajena je bila iz kamna in dekorirana z mavcem. V spodnjem delu je bilo 33 gostiln, v zgornjem pa dolgi hodnik, s katerega so vodila vrata v male sobe. Vsaka gostilna je imela po dve sobi in v vsaki prvi sobi je bil 13 metrov globok vodnjak, ki se je spuščal do potoka s hladno vodo, kjer so shranjevali hrano in pijačo za vse epikurejske okuse.

Prva skrb bogatega Korintčana je bila, da je vodnjak napolnil z izbrano hrano in vinom in potlej, da se je umil in očedil. V veličastnih kopalnicah, okrog katerih so postavili zgradbo, so mu stregli sužnji, moški in ženske. Ko si je nadel čisto obliko, je zaklical: Pripeljite mi ženskel

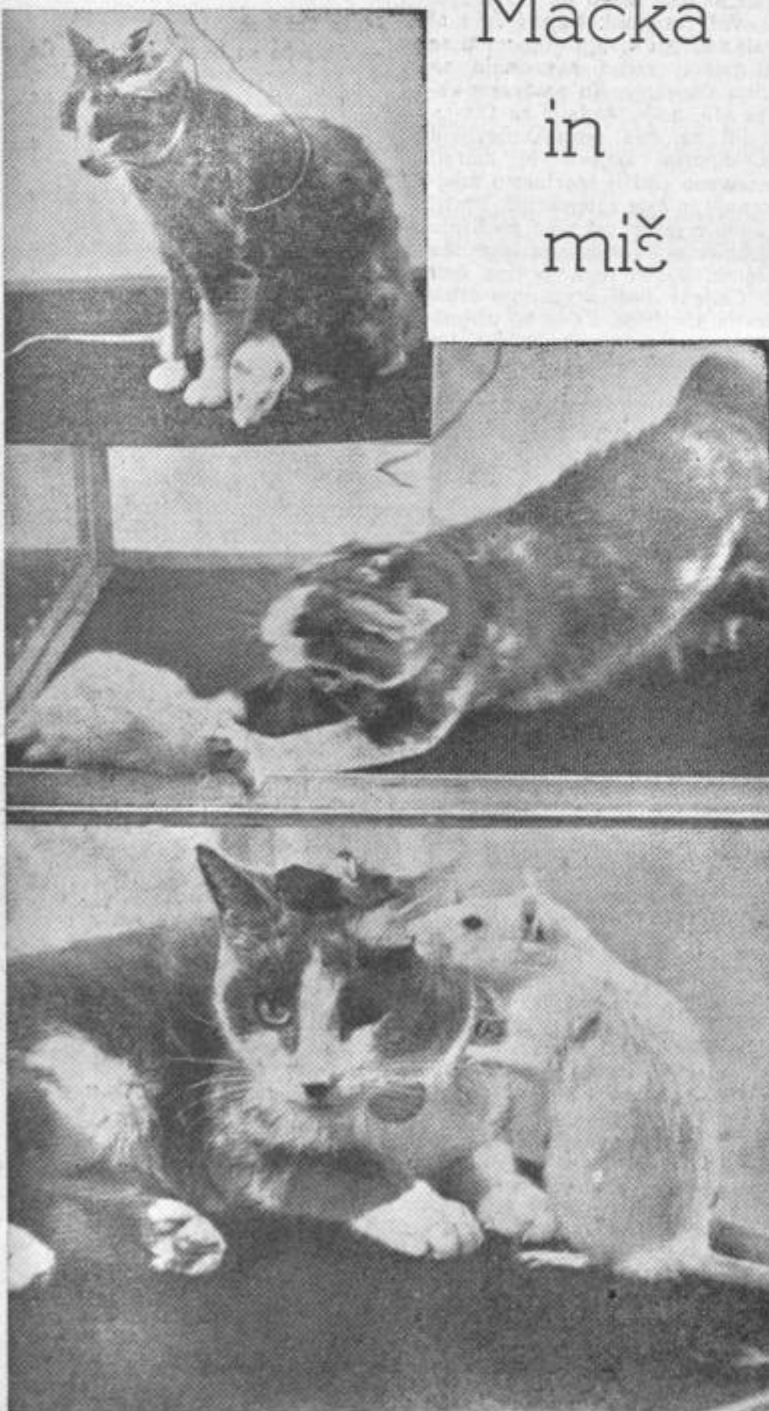
Zgoraj je bilo na razpolago okrog 1000 igralk, ki so se posvetile Afroditi, boginji mesa. Te Afroditine svečnice so skrbele za zabavo in jih ni moglo vzporejati s prostitutkami moderne dobe. Cene, ki jih je bilo treba plačati zanje, so govorile v prid starega korintskega pregovora, ki pravi: Nima vsakdo toliko denarja, da bi lahko šel v Korint.

Korintske igralko so igrale na frulo iz slonovine. Nekaj teh frul so našli pri odkopavanjih na dnu vodnjakov. Med ostalimi predmeti so našli v bližini gostiln posodo za mešanje jedač in pijač, kozarce idr.

s posvetili ljubezni, življenju in zdravju.

Kaže, kakor da so Korint privedli do propada njegovi »grehi«. Ker so ga najprej zasedli Makedonci, je Korint zaprosil za pomoč Rimljane, da bi si spel priboril svobodo. Toda ker so Rimljani vedeli za njegove tajne zveze s Sparto — sovražnikom Rima, so ga 146. leta razdejali, posekali glave večini prebivalcev, ženske in otroke pa poslali v rimsko suženjstvo. Čeprav je Julij Cezar kasneje mesto zopet obnovil, le to ni nikoli več doseglo prejšnjega sijaja.

Mačka in miš

Kako delujejo posebni električni impulzi na možgane dobrodušne mačke in predvsem, kaj bo ob takih impulzih storila mačka, ki ima pod seboj prav tako dobrodušno miš? Na to vprašanje so skušali odgovoriti v newyorškem Psihiatričnem inštitutu od koder je posnetek.

Medtem ko prikazuje posnetek zgoraj prijateljski par, prikazujeja spodnja dva posnetka učinek dveh različnih impulzov. Prvi (v sredini) je povzročil napad mačke na miš, drugi (spodaj) pa prav narobe — strah mačke pred mišjo.

Krašovce

Za bližajočo plesno sezono, vse vrste svilenih tkanin za plesno obleko

V NAJVEČJI IZBIRI VAM NUDI

VELEBLAGOVITICA

Ljudski magazin CELJE

Šivalni stroji, kolesa, električni štedilniki in lestenci v bogati izbiri